Ludas Matyi

I. évfolyam, 26. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 november 11.

Előjáték az Imrédy-tárgyaláshoz

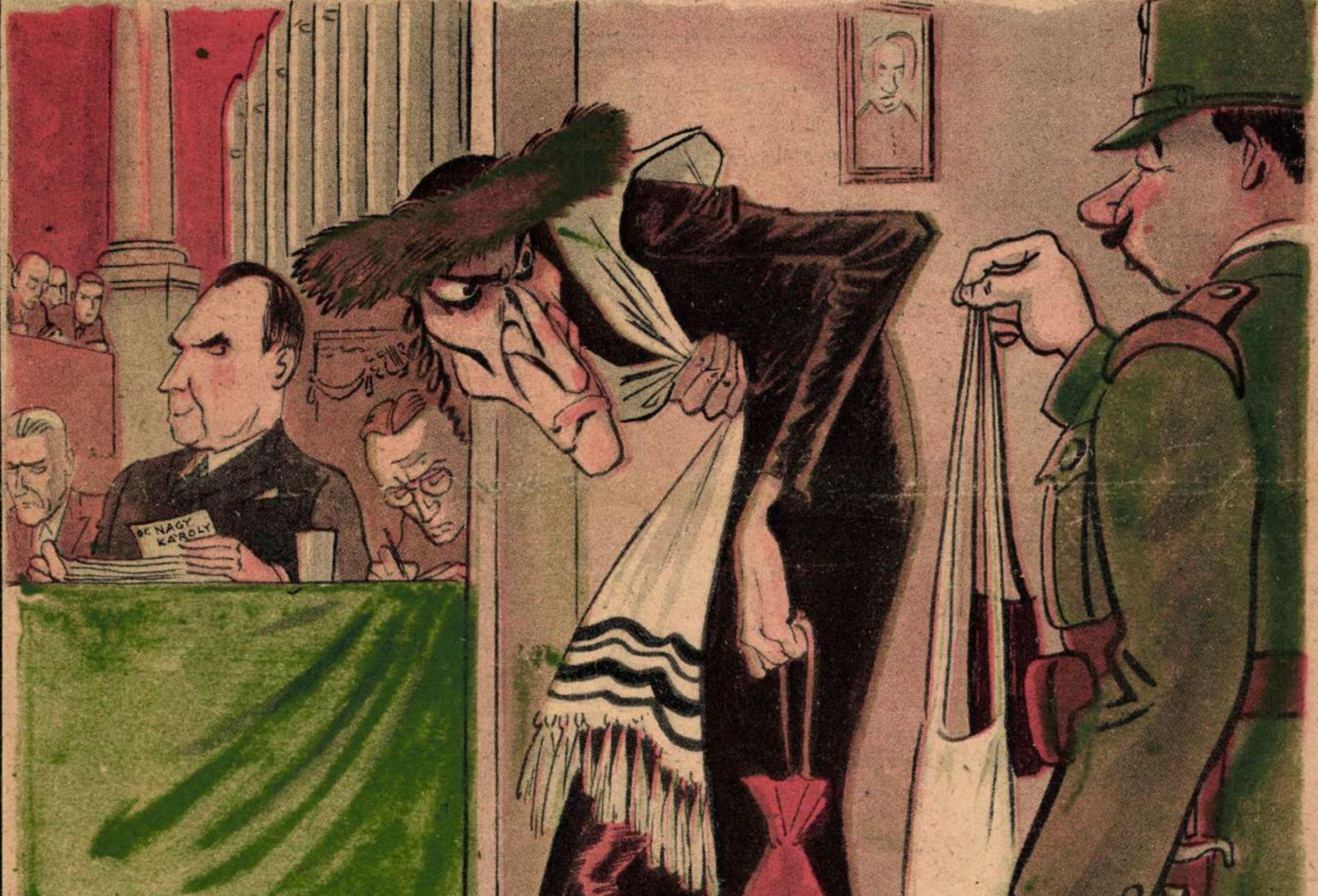

— Kegyelmes uram, el tetszett felejteni a ciceszt!

Mindenki

emlékszik arra iskolai tanulmányaiból, hogy Valamelyik Lajos francia király azt mondá: „Azt akarom, hogy minden alattvalómnak tyúk főjjön a fazekában!“ Ez a kijelentés arra mutat, hogy az élelmezési nehézség nem újkeletű találmány. Azok, akik arra hivatottak, hogy Budapest élelmezési helyzetét megjavítsák, azt akarják, hogy minden polgárnak krumpli főjjön a fazekában. Ezügyben heves tanácskozások folynak s nem kétséges, hogy a kérdést valahogyan meg fogják oldani. Mi a magunk részéről utalunk arra, hogy a közmunkakérdést, az író-nyomort és több más súlyos feladatot sikerült már megoldani az összeíróívek segítségével, miért ne lehetne tehát az élelmezés terén is e jól bevált szisztémához folyamodni? Javasoljuk, hogy haladéktalanul írják össze az éhes embereket. De hogy azt ne mondják: a levegőbe beszélünk, mindjárt vázoljuk a részleteket is.

Elsősorban is el kell készíttetni az ürlapokat. Az ürlapokat megkapják az elöljáróságok, akik kiosztják a tömbmegbizottaknak, akik kiosztják a házmesternek, akik kiosztják a lakóknak. Az ürlapok megfelelő rovataiba be kell írni a következő kérdésekre szóló őszinte válaszokat:

1. Az éhező neve és a vele együtt éhező családtagok száma.

2. Van-e az éhezésben szakképzettsége? (Festőművészek, humoristák, napszámosok, kétkezi munkások igennel felelnek.)

3. Bejelentette-e már valamelyik hatóságnál, hogy éhezik, s mit csinált az iktatószámmal?

4. Mennyire éhezik? (Enne. Korog a gyomra. Kopog a szeme. Mint a farkas. Mint két farkas. Mint két anyafarkas. Nem kívánt törlendő.)

5. Mit enne, ha lenne? (Borsostokányt, — rakottkáposztát — lécsiszeletet — szilvásgombócot — mákosgubát — turóscsuszát. A nem kívánt törlendő.)

6. Igényt tart-e diétás kosztra?

7. Hogyan szereti a ramszteket? A la Morny, vagy a la Savarin?

8. Hány évet adna Szálasi életéből, ha jóllakhatna rósejbnival? (Karikára vágva — hosszúra vágva — barnára sütve szereti-e?)

9. Ha az összeírt fél nem éhes, hogy lehet az? (Gyomorrontása van — fogadalmat tett — koplalóművész — truccból nem eszik — fakir — valutakereskedő.)

10. Meddig bírja? (Nem sokáig — ameddig muszáj — még egy félórát — maga is kíváncsi rá.)

11. Tud-e röhögni ezen a kérdőíven? (Nem — nem — nem — nem — nem.)

A pontosan kitöltött ürlapokat a lakó átadja a házmesternek, aki átadja a házmegbizottnak, aki átadja a tömbmegbizottnak, aki átadja az elöljáróságnak. Az elöljáróság az anyagot rendezi, nyilvántartásba veszi, statisztikát csinál, kartotékokat fektet fel. (Nem kívánt — pardon, erre nem vonatkozik.)

Amíg mindez megtörténik, legalább 6 hónap telik el. Ennyi idő alatt feltétlenül javul a helyzet. Ha azonban nem javulna, akkor is van egy fegyver a lakosság kezében. Kezdjen éhségsztrájkot! Mondja ki, hogy addig nem eszik, amíg az élelmezési helyzet nem javul.

ÁRA: 200 PENGŐ

A közellátás Uferinije

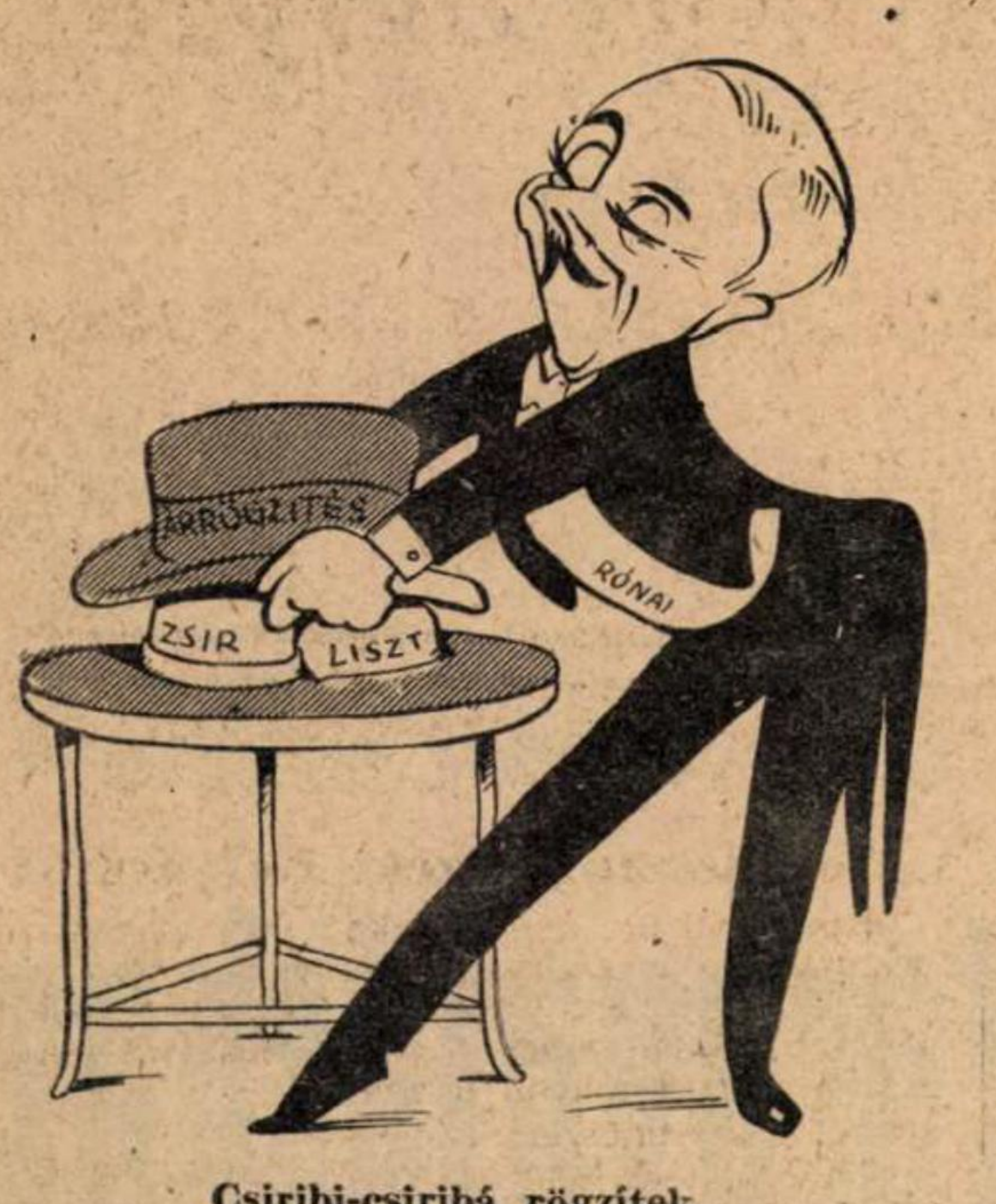

Csiribi-csiribá rögzítek.

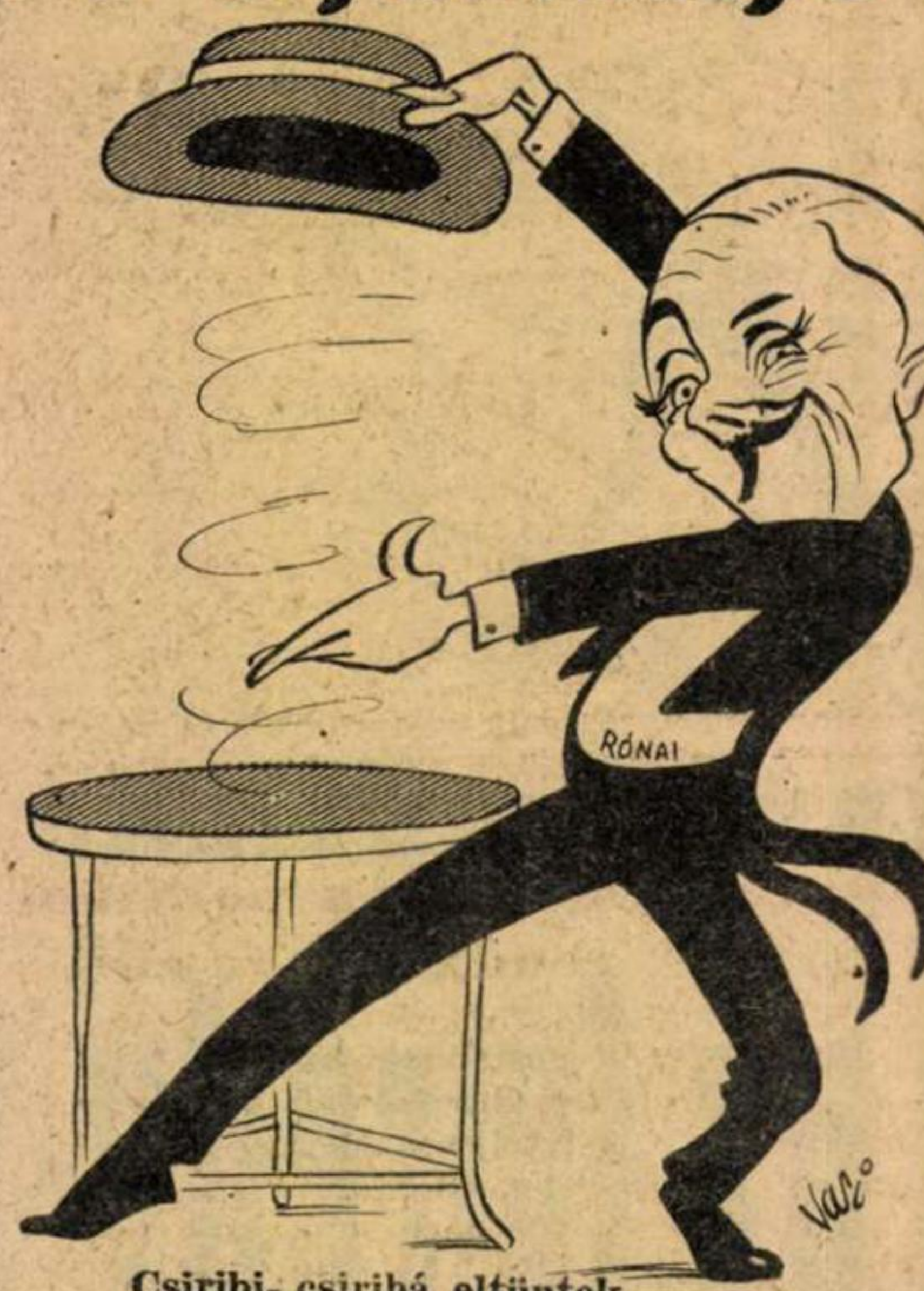

Csiribi- csiribá eltüntek.

A 7 legennivalóbb vicce

— Mi az, Csepacsek úr? Új kalapja, új kesztyűje van, hogy lehet ez?
— Öt napig gyomorrontásom volt.

Sajnos nem vagyok azonos

azzal a Palásti Lászlóval, aki milliárdokat keresett, de hála az Égnek nem vagyok azonos ugyanezzel a Palásti Lászlóval, akit letartóztattak.

PALÁSTI LÁSZLÓ
a Ludas Matyi munkatársa

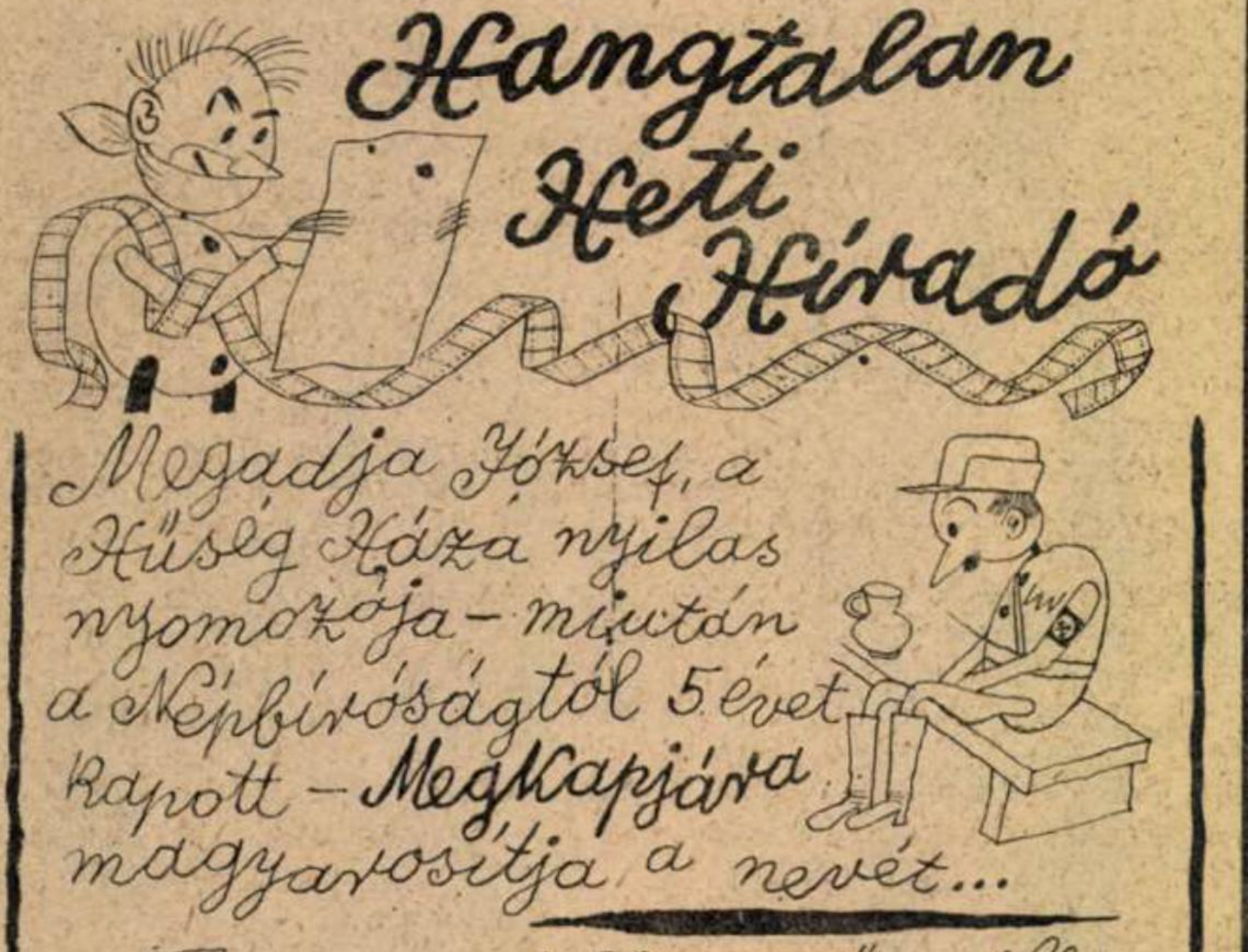

Megadja József, a Hűség Háza nyilas nyomozója – miután a Népbíróságtól 5 évet kapott – Megkapjára magyarosítja a nevét...

A 80 pengős villamosjeggyel kapcsolatban ujra bevezethetik a tantuszrendszert: 1 tantusz = 1 Napcsi...

Nem szabad elhordani az erdőket: ez a bácsi a kályhát viszi az erdőre...

A H.H.H. eredeti felvétele a Városházáról: – Tegnap óta a Városházán nincs sógorság és komaság, kedves komám és sógorasszonyom!!

– Kissé tévedtem – mondta Szombathelyi vezérkari főnök vallomásában... Szent ég, mi lett volna, ha nagyot téved?...

Végigfázta Robika

Változó idők, változó mondások

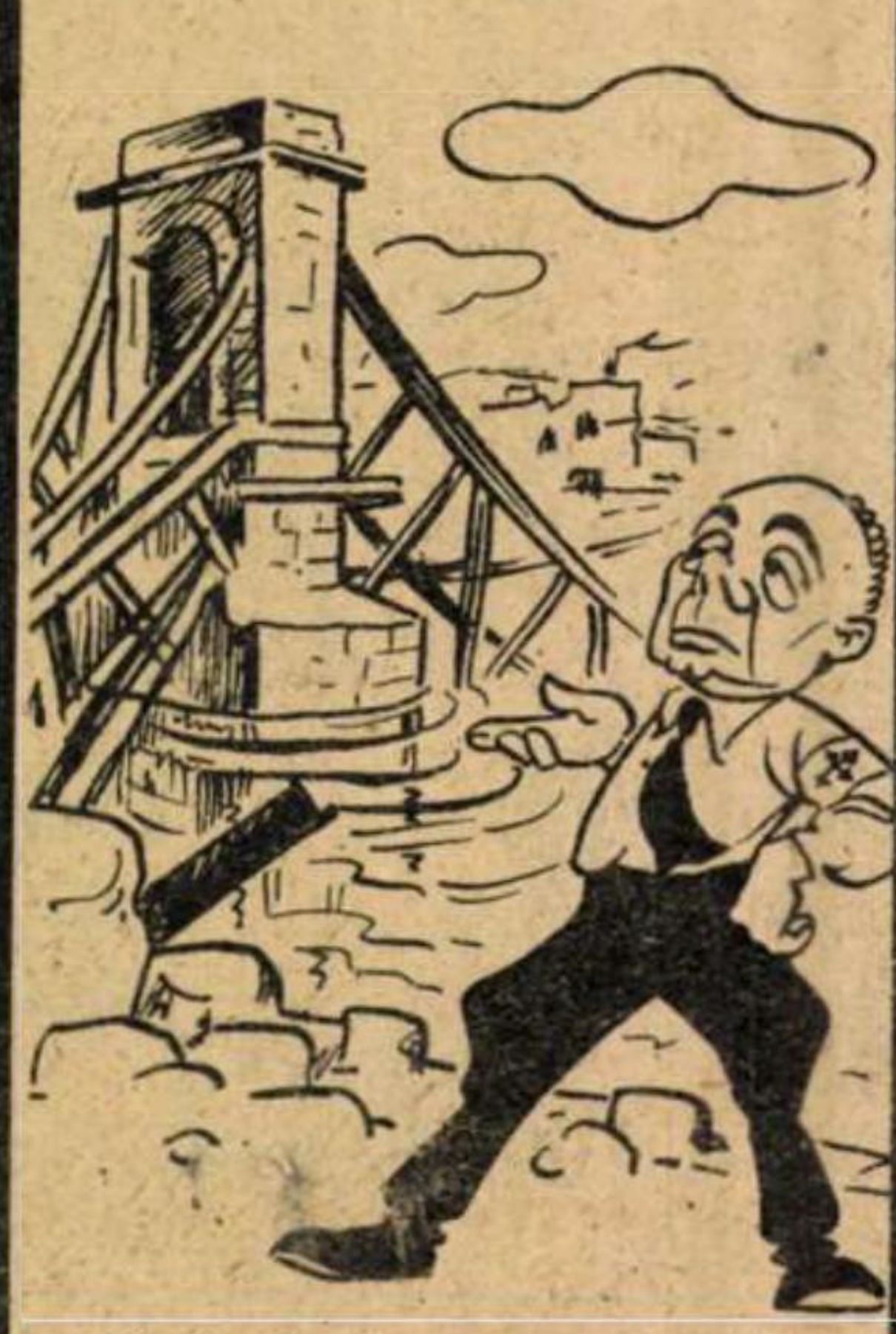

Szálasi Ferenc: — Szép mult áll előttem.

Pontos idő

— Mennyi a pontos idő most?

— Nézd meg, mennyibe kerül a cukor a szemközti füszeresnél...

— Huszonnyolcezer.

— Tiz órakor huszonnégyezer volt. Akkor most féltizenkettő.

Rögzítették a békacomb árát

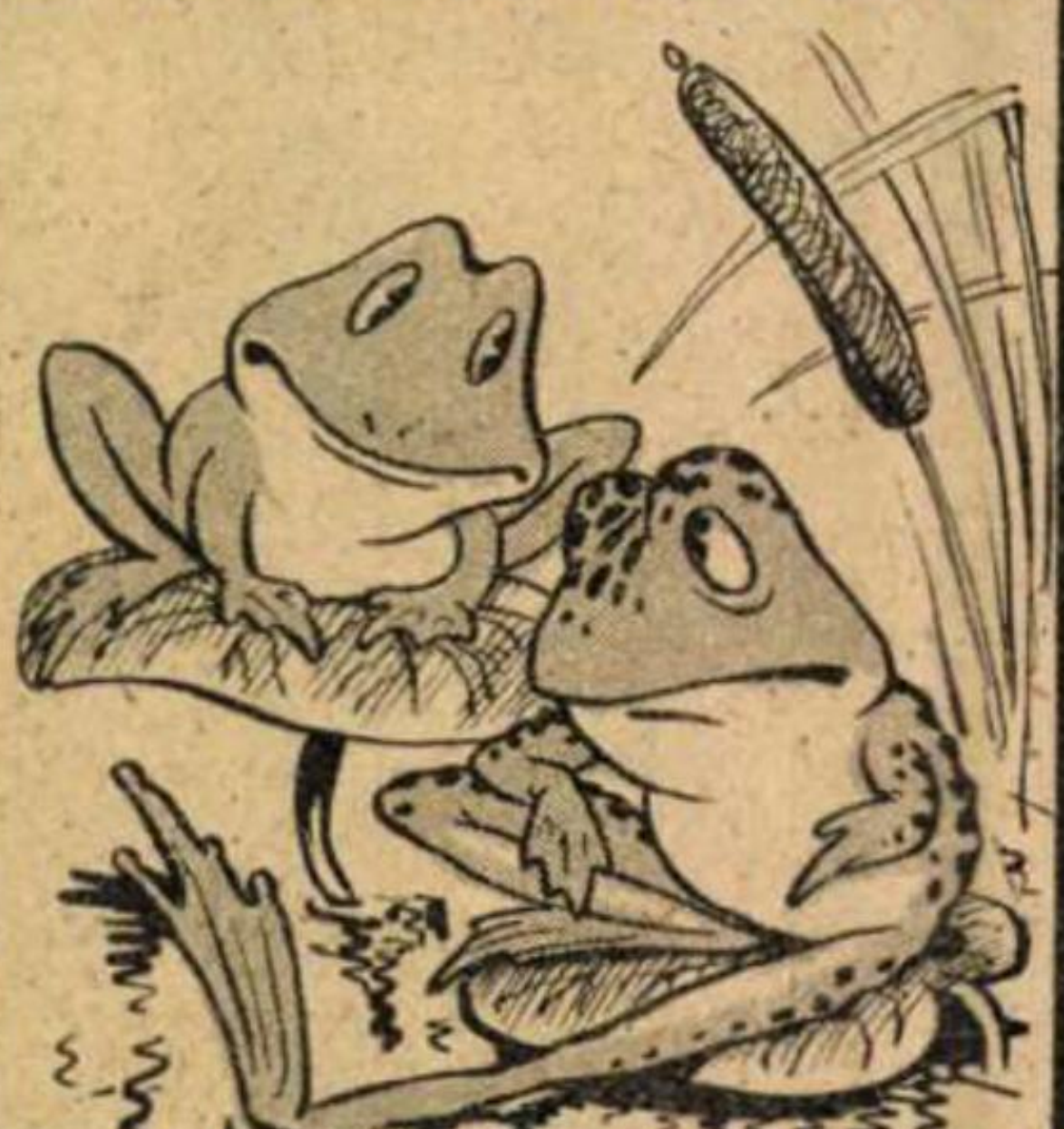

— Na, komám, most már mi se nagyon ugrálhatunk.

Az elöljáróságon

Két kijáró beszélget. Azt mondja az egyik:

— Egyetlen folyamodvány van, amelynél az embernek nincs szüksége szegénységi bizonyítványra.

— Melyik az?

— Ha az ember csaláshoz folyamodik.

Ablaküveg kapható!

Csertából . . 1600 pengő
Bükkfából . 2300 pengő

Szenzációs! *Szenzációs!*

Megvan az atombomba elleni védekezés

három kutatója..!

A fővárosi háziasszonyok körében nemrégiben járványként terjedt el a lelkibetegség, hogy nem mernek bevásárolni, ami — közellátási szakértők szerint — kétségkívül az atombombától való félelemre vezethető vissza.

Az égető probléma megoldásához a legelső koponyák láttak hozzá és

Dr. Porcz Emil egy. r. tanár

máris nyilatkozott munkatársunknak.

— Az atombomba elleni védekezés — mondta az ellenszenves arcú, öreg tudós — voltaképpen igen egyszerű! Mindenekelőtt a bomba gyujtószerkezetét kell eltávolítanunk, de teljes védelmet nyujt az is, ha a bombát egy vízzel teli kádban tartjuk és naponta többször meglocsoljuk...

A honvédelmi minisztériumhoz kiküldött igazolóbizottság elnöke egy

volt „SS“ százados

katonás rövidséggel tolmácsolta elképzeléseit:

— összegyüjteni egy lágerban mindenkit, aki bármit is tud az atombombáról. Természetesen családostul. Aztán egy különítménnyel kiirtani őket... Azután kiirtani a különítményt... Azután azokat, akik őket irtották ki... Azután kiirtani...

A nyilatkozat további része kissé egyhangú, ezért mellőzzük.

Blőd Ottomár

is bemutata az atombomba ellen tökéletes védelmet nyújtó készülékét.

A látszólag semmitmondó, apró papundeklidoboz két oldalán egy vörös, illetve egy zöld gomb állt ki. „Amennyiben a vörös gombot benyomjuk — magyarázta csillogó szemekkel a feltaláló —, úgy egy érzékeny berendezés segítségével kiugrik a zöld gomb... Külön érdekessége a készüléknek, hogyha a zöld gombot nyomjuk be, akkor a vörös ugrik ki... Most már csak az atombomba és a készülék közti összefüggés felfedezése van hátra...“

Razzia az erdőben

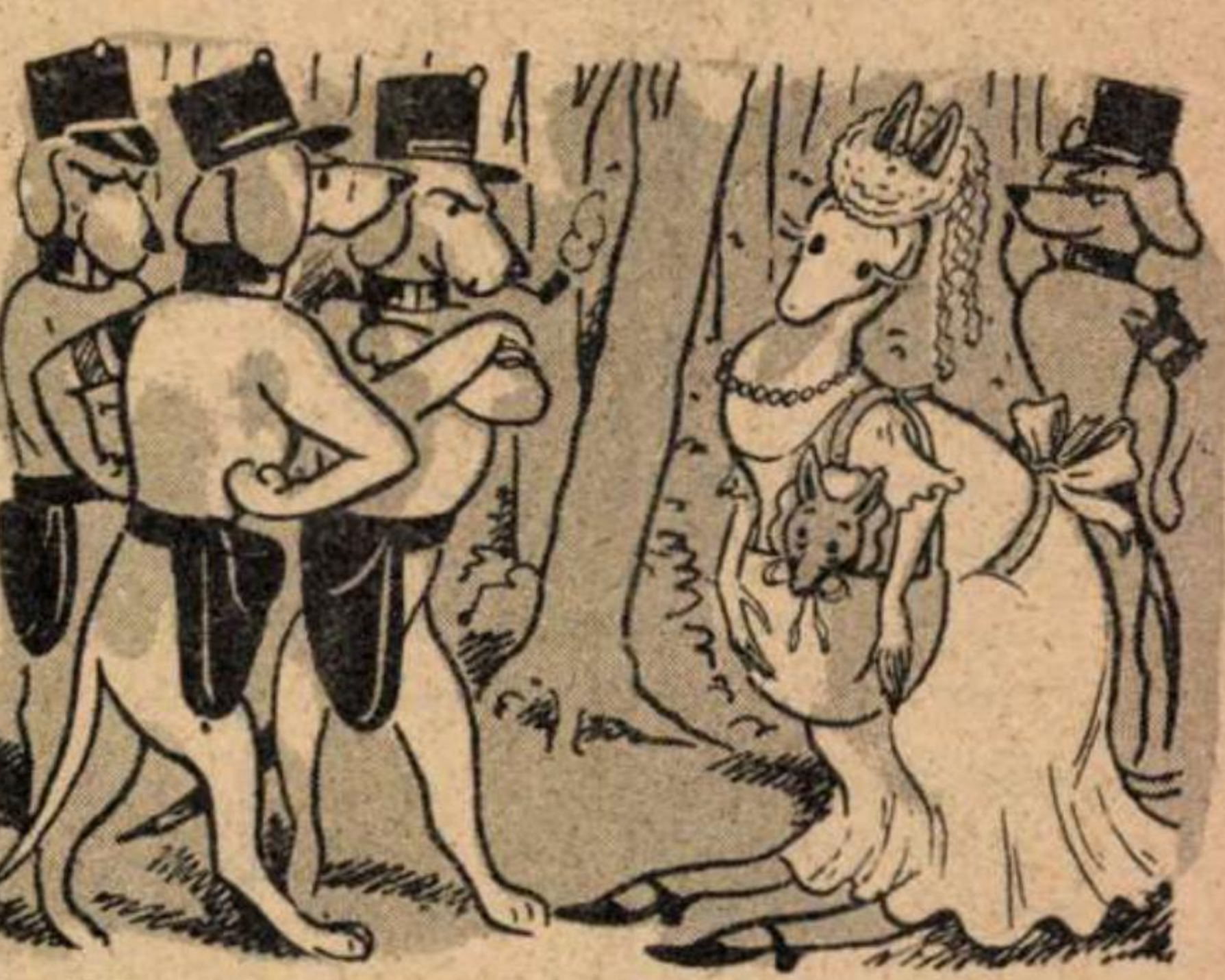

Az erdőben razzia volt. Száz jószimatú vizsla körülfogta az erdőt és mindenkit megszagoltak, aki eléjük került. Rengeteg vén kecske került a gyűrűbe, akik sóval üzérkedtek.

— Mit csinál azzal a rengeteg sóval? — vonták felelősségre az egyik kecskét.

— Csak megnyaltam, — mentegetőzött ártatlan képpel a felelősségre vont Kecske Pepi.

— Ehhez kellett magának százhúsz kiló só?!

— Hosszú nyelvem van kérem, — mondta szemlesütve Pepi.

Ezután három sertés került hurokra, akik éppen le akarták vágatni magukat feketén, már tárgyaltak a mészárossal.

— Disznók! — kiáltott rájuk a razzia vezetője.

— Jelen! — felelte udvariasan Sertés Sebestyén, a legjobban nevelt disznó.

Elfogtak még harminckét marhát, akik a vendéglőben szarvasnak akarták kiadni magukat és rengeteg marhát, akik mindenféle másnak akarták kiadni magukat. A razzia végefelé az egyik vizsla felkiáltott:

— Vigyázat, valaki bujkál a fák között!

Három vizsla odarohant a bujkálóhoz és odavitték a razzia vezetőjéhez.

— Kicsoda maga?! — kérdezték tőle szigorúan.

— Kenguru Micike vagyok.

— Mi van a táskájában?

— A gyermekem, — felelte Kanguru Micike.

— Ilyet még nem hallottam! Táskában hordja a gyermekét?

— Igen! — vakkantott fel Vizsla Vili. — Ezt tisztázni kell! Miért dugja a gyermekét táskába?!...

Kenguru Micike szemlesütve válaszolt:

— Mert feketén jutottam hozzá...

DÍSZLAKOMÁN

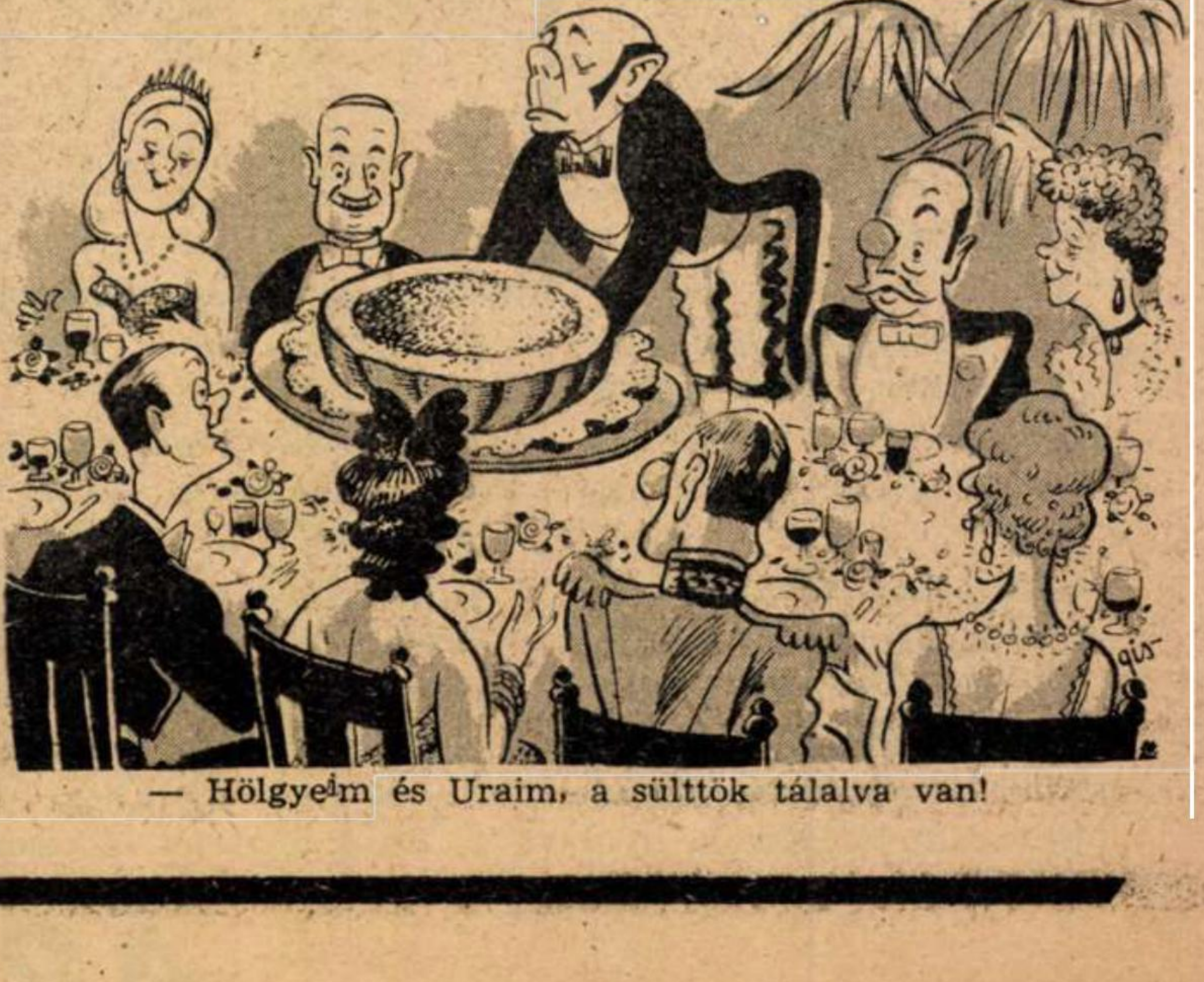

— Hölgyeim és Uraim, a sülttök tálalva van!

Ami sok, az sok

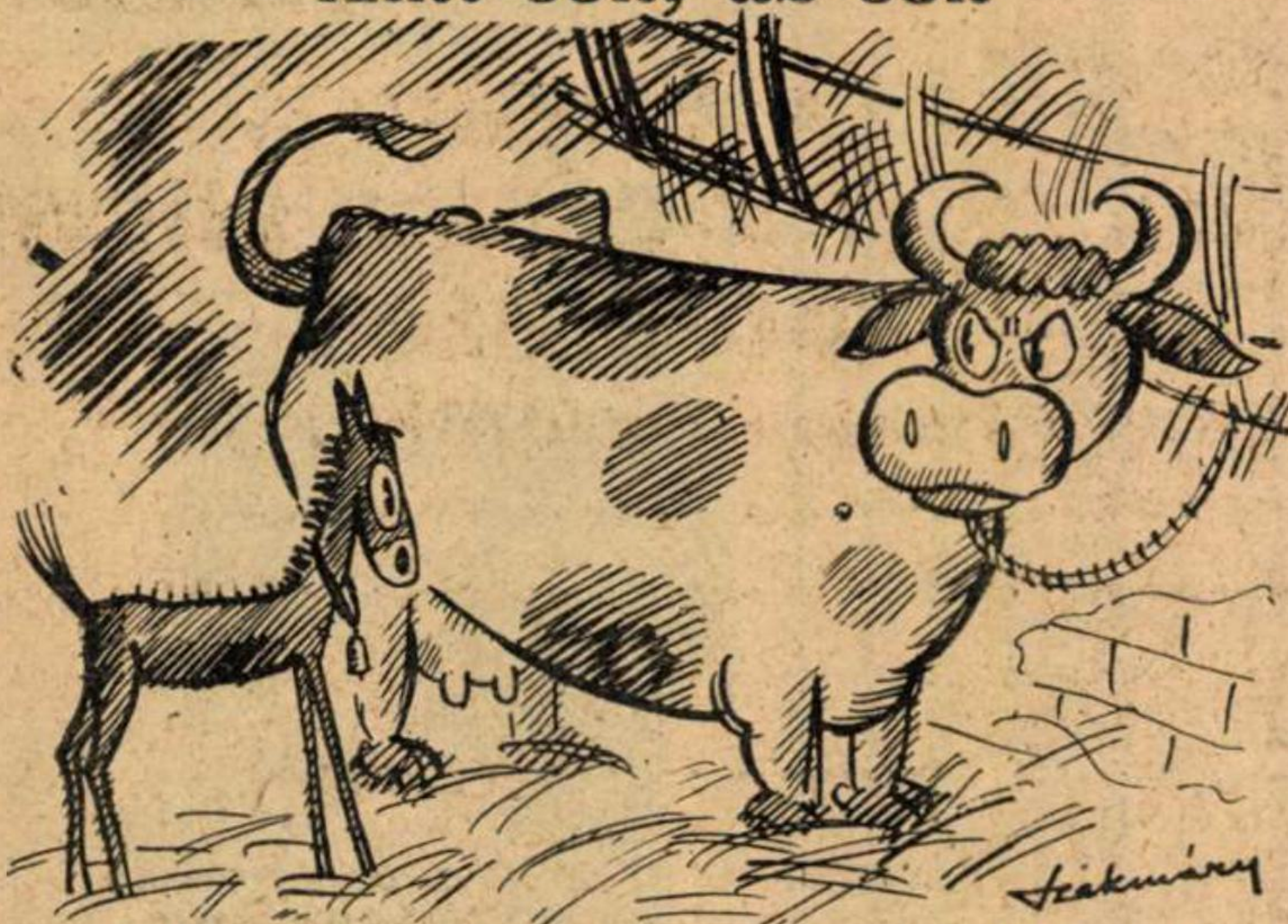

— Eriggy innen, mert az anyádhoz rúglak! Már te is feketézni akarsz?

Tekintettel arra, hogy naponta többszázan kérnek tüzet tőlem, ezúton közlöm, hogy ezentúl minden nap délelőttjén pontosan ½10 órakor

a Nagykörút és Wesselényi-utca sarkán

rágyujtok

Érdeklődőket szívesen lát: Praktikus Benő.

Legyen úgy, mint régen volt?

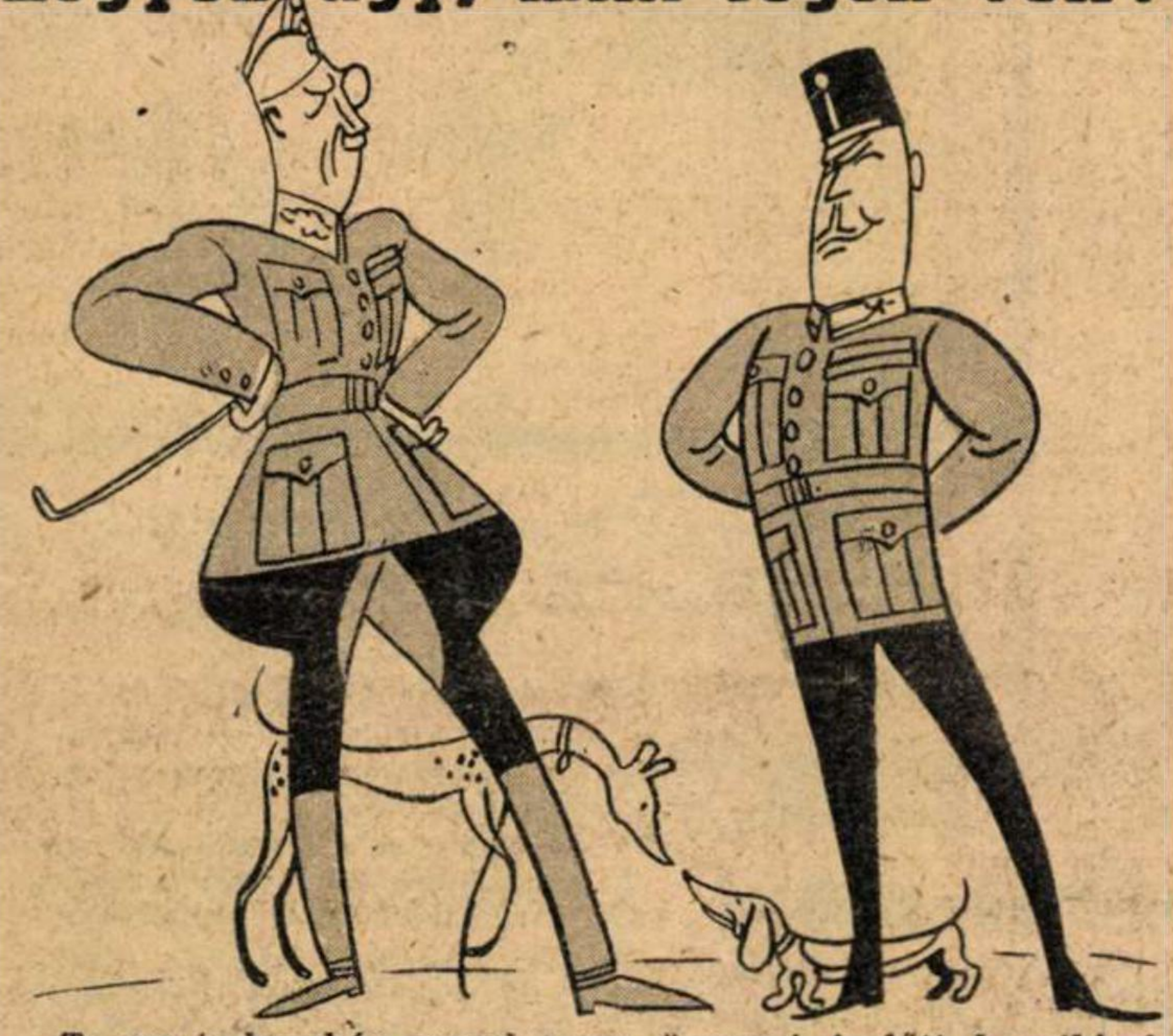

— Te ma is karakán gyerek vagy, öregem! Azelőtt, ha pikked volt a baloldaliakra, kihívtad őket, most behívod.

A 7 leg-tök-életesebb vicce

— Tudja, Csepacsek úr, nincs hőbb vágyam, mint egyszer jóllakni paprikáscsirkével...

— Én szeretnék egyszer jóllakni sülttökkel.

Dr. Aninger Wental orvosi cikke

Miért kell sülttököt enni?

Az utóbbi időben örvendetesen fellendült a sülttök-fogyasztás. Ez arra

mutat,

hogy a hormonok és a belső szekréciós mirigyek erőteljesebben megkívánják a

maguk

T-vitaminját, bár az sincs kizárva, hogy gazdasági tényezők is közrejátszanak ebben az ügyben. Ha így van,

annál

örvendetesebb, hogy a közellátási hivatalok teljes összhangban vannak a hormonokkal és mirigyekkel.

Tudnunk kell, hogy a sülttök

oly régi,

mint maga az ember. Plinius azt írja, hogy a nyugati gótok világuralmukat a mértéktelen sülttökfogyasztásnak köszönhették. A tököt nyereg alatt sütötték, de

az a tök,

amit kályhán sütnek, semmivel sem rosszabb.

A sülttök jótékony hatása a bélrendszerre

nem véletlen.

A tökben nagy mennyiségben előforduló glazemicotát a gyomorsavak hatására plazemicotát lesz. Ez az anyag, amely

a tök

héjában levő athéneummal egyesülve, megfelelő körülmények között annál is inkább, mert ellenkező esetben.

Vitamindús és kalóriadús voltánál fogva a sülttök gyermek és felnőtt részére egyaránt ajánlható. A sülttökben 15% T-vitamin, 23% colosseum, 32% keményítő, 43% plucidum, 73% faszéngáz van. A többi az sülttök.

Köszönet egyáltalán nincs benne.

Marslakó járt a Ludas Matyinál

Feszült a politikai helyzet, infláció van,

bajok vannak a közbiztonsággal a Marsban

(A Marslakót heves szemrehányással fogadtuk szerkesztőségünkben:

— Ön visszamenőleg százötven évvel minden vicclapot meglátogatott. Már-már azt hittük, hogy haragszik a Ludas Matyira...

— Szó sincs róla — felelte —, csak megvártam, amíg történik valami érdekes nálunk.

— És mi történt?

— Sajnos, semmi.)

Megtudjuk, hogy a politikai helyzet rendkívül feszült

Megkértük vendégünket, vázolja: milyen a politikai helyzet mostanában náluk.

— Rendkívül feszült. Nálunk hét párt működik. Mind a hét teljesen azonos programmal. Az utóbbi hetekben állandó tárgyalások folytak, hogy melyik párt volna hajlandó eltérni a programmjától. A teljes együttműködést azonban nem tudják megbontani. Így aztán nincs politikai élet. Sőt. Politikai helyzet sincs. Nap-nap után politikusok szavalókórusa tüntet a főútvonalakon. Parlamenti vitát követelnek. De nem történik semmi.

— A választások megvoltak már?

— Meg. A hét párt — minthogy azonos a programmjuk — összesen egy kockát nyomatott a szavazócédulákra. Sőt, ebbe mingyárt belenyomatták a keresztet is. A szavazás előtt a bizottság elnöke ráírta a szavazólapra a választó nevét és így adta oda neki.

— Nem titkosan szavaztak?

— Dehogynem. A választó bevitte a szavazólapot a fülkébe, ott kiradírozta a nevét s aztán a szavazólapot bedobta az urnába.

Infláció!

Most váratlan fordulat következik. Megtudjuk, hogy a Marson is dühöng az infláció.

— Olyan

csillagászati

számokkal kell dolgoznunk, hogy az őrület. Azt mondják, ezt az olcsóságot nem sokáig lehet bírni.

— Olcsóságot? Hol akkor az infláció?

— Kérem... A mi pénzegységünk a csengő. Egy csengőben száz pillér van. Most mondok egy példát. Egy pár cipő most

három éve

még két csengő volt. Aztán lement az ára 50 pillérre.

Tavaly

már csak 1 pillér volt egy pár cipő. De a termelés olyan fékétvesztett, hogy a cipő ára egyre

süllyedt.

Előbb egytizenötöd pillér lett. Aztán kétszázhetvenötöd pillér. Most ott tartunk, hogy a cipő ára háromezernyolcszázhatvanad pillér. kenyér. A Nemzeti Bank állandóan

vonja be

a bankjegyeket. Azt hiszik, ezzel segíteni lehet. Az élelmiszerek olcsósága egyenesen tarthatatlan. Azt beszélik,

a zsírt és a cukrot lepecsételik.

Állítólag egy kiló zsír tíz deka lesz.

A közélelmezési helyzet

Megkérdeztük vendégünket, mi a helyzet a közellátás terén. Szomorúan legyintett:

— A lehető legrosszabb. Szójakolbász például egyáltalán nincs. Sertéskolbászt, császárhúst vehet amennyit akar.

— A jegyrendszert ismerik?

— Hogyne. A lakosság nagyon kedveli a jegyeket, mert kis helyen elférnek. Egy kiló kenyérre lehet kapni egy kenyérjegykockát. Ameddig a jegyrendszert nem vezették be, a háztartásokban zsákszámra állt a liszt, a cukor. Nem lehetett mozogni tőlük. Most, hogy egy kiló cukorra adnak egy jegyet, a helyzet némileg enyhült. A pékek előtt hosszú sorok állnak. De nincs fennakadás. A kenyérre mindenki megkapja az őt megillető kenyérjegyet.

Panaszok a közhivatalnokokra

Elmondta vendégünk, hogy a közhivatalnokokra sok a panasz. Hírből sem ismerik a bürokráciát. Reggel nyolctól este hatig dolgoznak, minden ügyet azonnal elintéznek. Ennek következtében a polgár, aki szívesen időzne

néhány órácskát a közhivatalokban, két-három percnél nem tud többet tölteni.

Nemrégiben

egyébként letartóztattak két állami tisztviselőt, akikről kiderült, hogy pénzt adtak az ügyfeleknek. A pártkoalició nem tűri a korrupciót.

— *Most már mennem kell* — fejezte be a beszélgetést a vendégünk —, *mert nem akarok sötétben hazaérni.*

— Baj van a közbiztonsággal?

— Sajnos. Mindennapos eset, hogy az embert megtámadják, és egy sötét utcában tetőtől talpig felöltöztetik. Az unokahúgomat most két hete például megtámadták és a fejébe nyomtak egy mirtuszkoszorút.

Nos, ehhez mit szól a nyájas olvasó?

Szabad nekünk ezekután még panaszkodnunk?

Tabi László

A választási győzelem után

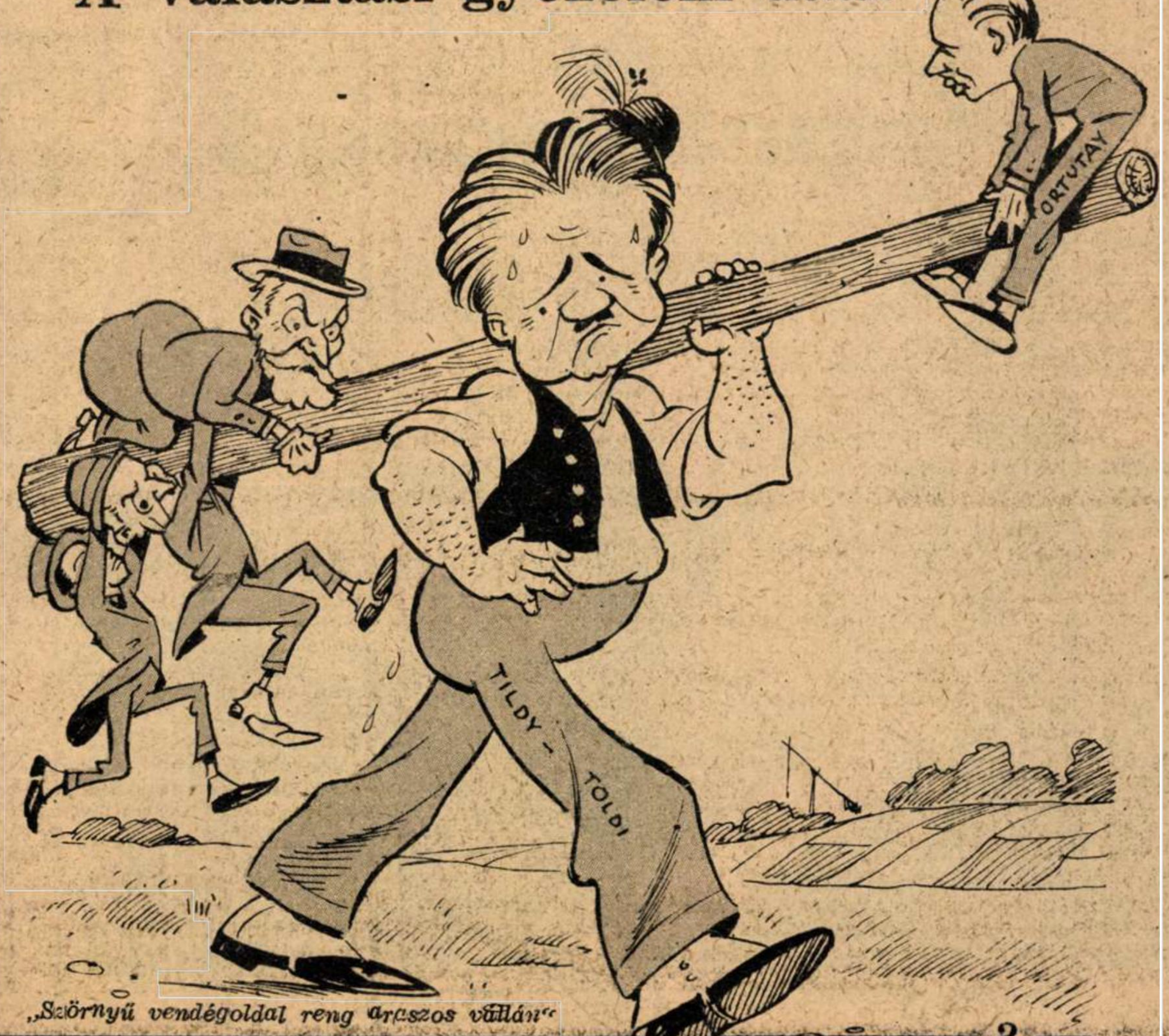

„Szörnyű vendégoldal reng araszos vállán”

1001 éjszaka 1945-ben

Élt egykor a kincses Európában egy szegény halászfiú, Magyar Miska nevezetű. Évszázadokon keresztül gyötörte őt a fekete bánat, a sárga irigység és végül a zöld sors. Kis halászkunyhóját úgy megvédték a nyilas effendik, hogy a levegőbe repült. Magyar Miska kisideig gondolkozott, hogy utána menjen-e a levegőbe és ott lakjon ezentúl, vagy maradjon a földön hajléktalan. Az utóbbit választotta és kiment a tengerpartra. Ekkor a háború vihara egy palackot vetett a partra.

— Allahra! — kiáltott fel Magyar Miska. — Ebben csak a Demokrácia Szelleme lehet!

Megszagolta a palackot, mert óvatos ember volt. Barackpálinka és bilgericsizma szaga volt.. Kissé meghökkent, de most már benne volt: kinyitotta a palackot.

Hatalmas szellem szállt ki a palackból és elsötétítette az eget.

— Szent Isten! — kiáltott fel rémülten Magyar Miska. — Hiszen ez a Reakció Szelleme!

A szellem kéjesen nyujtózkodott és kedvtelve nézegette a homokban fetrengő rémült Magyar Miskát.

— Ezt vártam tőled! Kedves dolog volt, hogy kiengedtél.

És csipőre tette a kezét:

— Most pedig Allah nevében agyontaposlak.

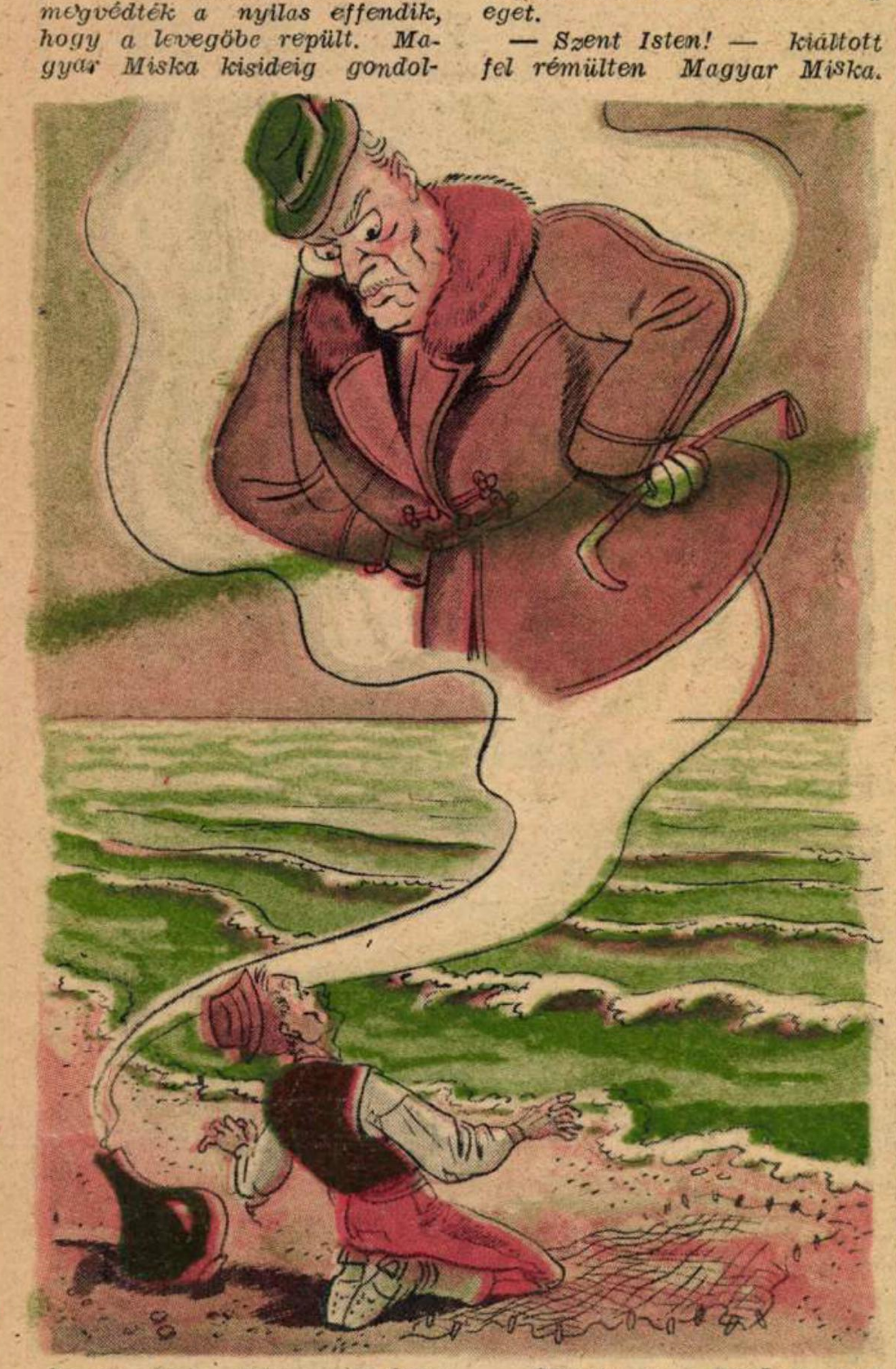

Papramorgó

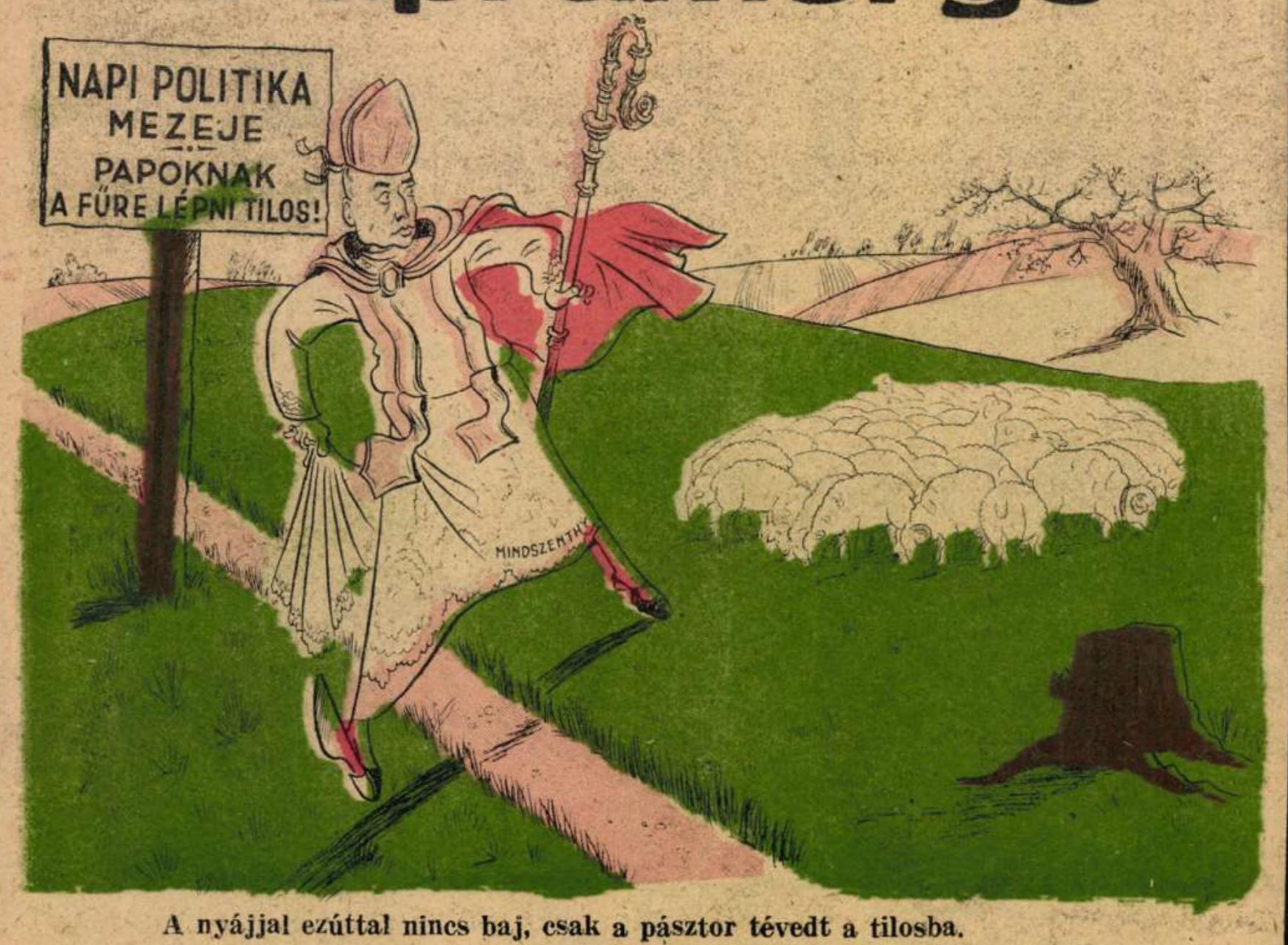

A nyájjal ezúttal nincs baj, csak a pásztor tévedt a tilosba.

Hidvéghy Ferenc:

Imrédy vallomása

Ültem partjain Babylonnak
S kormánya élén már e honnak.

Láttam már titkos gerjedelmet
S Hitler iránt beteg szerelmet.

Lelkemet már nagy válság ülte
S voltam családfám kész őrültje.

Míg ünnepelt a MÉP-dalárda
„Imrédy zsidó!" — így a járda.

S míg jobbra-balra nyilatkoztam
Zsidótörvényt kettőt is hoztam.

Családfám nyilak megsebezték,
Száz okmányt adtam pedig: tessék!

Csodaszarvast kergettem félve,
Vadászva egy keresztlevélre.

Voltam már zsidó s voltam árja,
Ki nagyszüleit deportálja.

Játszottam Csodaszarvas-svindlit
És csak titokban ettem kindlit.

Nagymamám sokszor megtagadtam
S Chevra-tagdíjjal elmaradtam.

S most mint gyanús gaj családfámon
Főtárgyalásom drukkban várom.

Ültem partjain Babylonnak
S ülök most partjain a Gondnak.

Lógathatom az orrom térdig,
Ha majd az adataim kérdik.

Bárdossynak mi volt ez? Semmi,
Nekem bajom lesz ezzel, mennyi!

Ha vallásomat kérdik tőlem,
Fix válasz nem jöhet belőlem.

Úgy érzem magam (rém unheimlich)
Mint egy őrült Negyedik Heinrich.

Különmunkatársunk jelenti:

Az élelmiszerek maximált árában újabb zuhanás várható...!

Erősen tartja magát a hír, hogy az élelmiszerárakat a következőképpen módosítják:

1 kg. disznózsír	P	1.30
1 kg. liszt	„	—.60
1 kg. borjúhús	„	—.80
1 drb tojás	„	—.08

Munkatársunknak alkalma volt meginterjúvolni egy igen magasállású személyiséget.

— Miért ne...?! — nyilatkozott a közellátási szakember. — Mikor olyan mindegy...

Nem csoda

— Nem is gondolja, mennyit filozofálok, amióta elvonultan élek az emberektől...

— Elvonultan? Mi a maga foglalkozása?

— Segéd vagyok egy hentesüzletben.

Jaj! Jaj!

— Tegnap vettem két kiló használt borjúhúst.

— Használt borjúhúst? Ki használta?

— A borjú.

Igazán furcsa

Két ló beszélget:

— Komolyan mondom, nem értem az embereket...

— Miért?

— Hogy úgy odavannak a húsért. Hát nem sokkal jobb a zab?

Álom, álom...

— Gyönyörű álmom volt az éjjel...

— Éspedig?

— Rónai Sándor maximálta a feleségemet.

— ?

— Erre persze nyoma veszett.

A kényes ízlésű olvasó

Egy új könyv megjelenésére

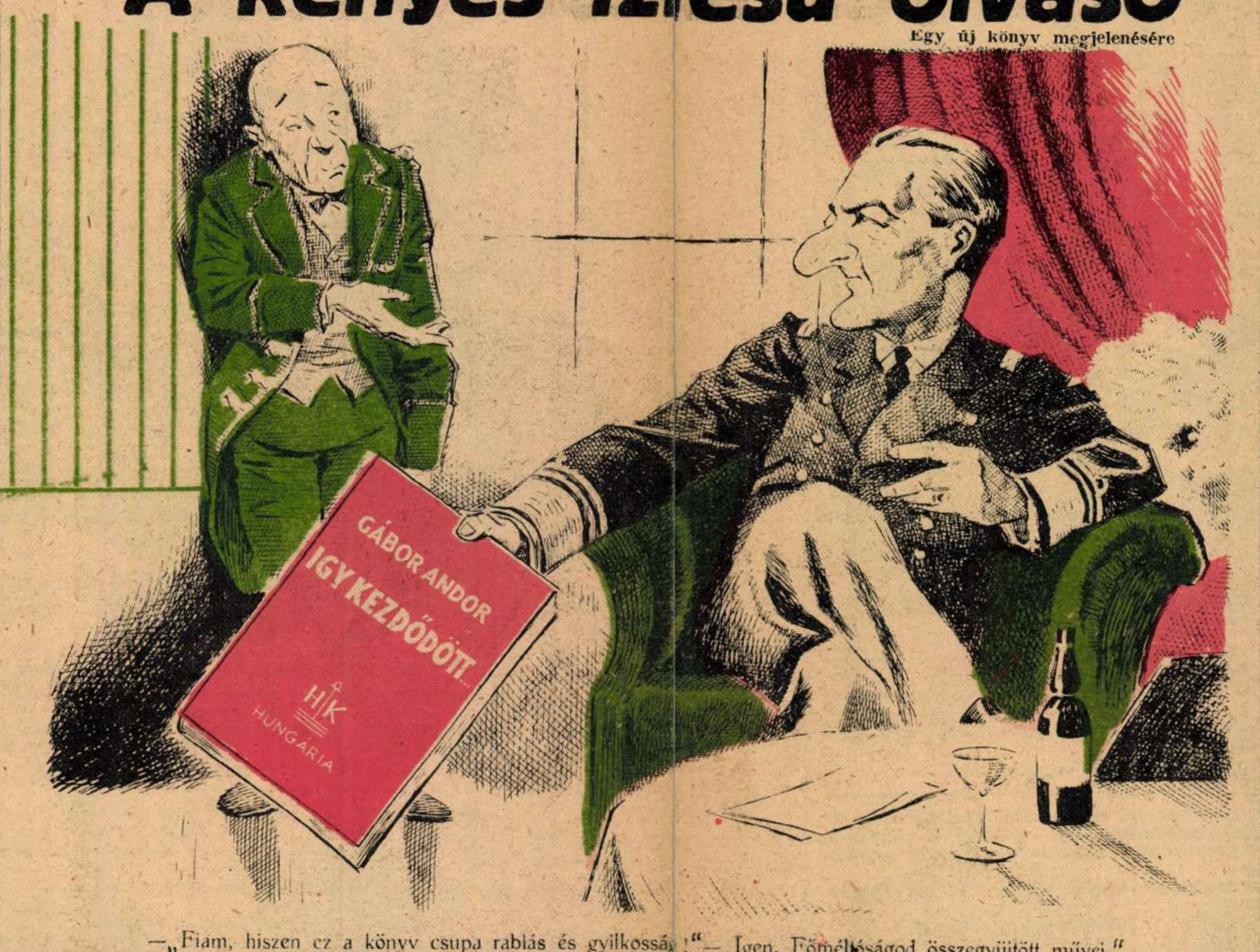

—„Fiam, hiszen ez a könyv csupa rablás és gyilkosság!" — „Igen. Főméltóságod összegyüjtött művei."

Politikai érettségi bizonyitvány

Az előkészítő kurzus, melyen egyesek tanultak, mások viszont csupán „puskákat" készítettek, az első világháború után kezdődött és huszonöt évig tartott.

A vizsgák a második világháború kitörésének napján kezdődtek. Ekkoriban még itt, magyar ég alatt még csak kevesen készültek, de már sokan nekikészültek. Főleg a lesipuskások, akik rejtekhelyeikről előszedték gondosan őrzött puskáikat. Melyek gyakran el is sültek. Olykor visszafelé is...

1944 márc. 19-én és az ezt követő időkben már sokan vizsgáztak. Sőt levizsgáztak... Puskával. Sőt puskatussal is. Voltak, akik célba találtak és voltak akik túllőttek a célon. Egyszóval hadi-érettségit tettek. És érettnek nyilvánították magukat, meg a többi zöldeket is. Mert ők még zöldebbek voltak.

Most pedig, ahelyett hogy „átképző tanfolyamra", javító intézetbe, vegyvizsgálatra, vagy legalábbis pótvizsgára utaltuk volna valamennyit, kezükbe nyomtuk az érettségi bizonyítvány kitöltetlen blankettáját, hogy legjobb belátásuk szerint írják be maguknak a megérdemelt osztályzatot.

És ők beírták — az 5-öst.

Kiállította: Farkas Lujza

Hát én merre menjek? Hát én merre szálljak?

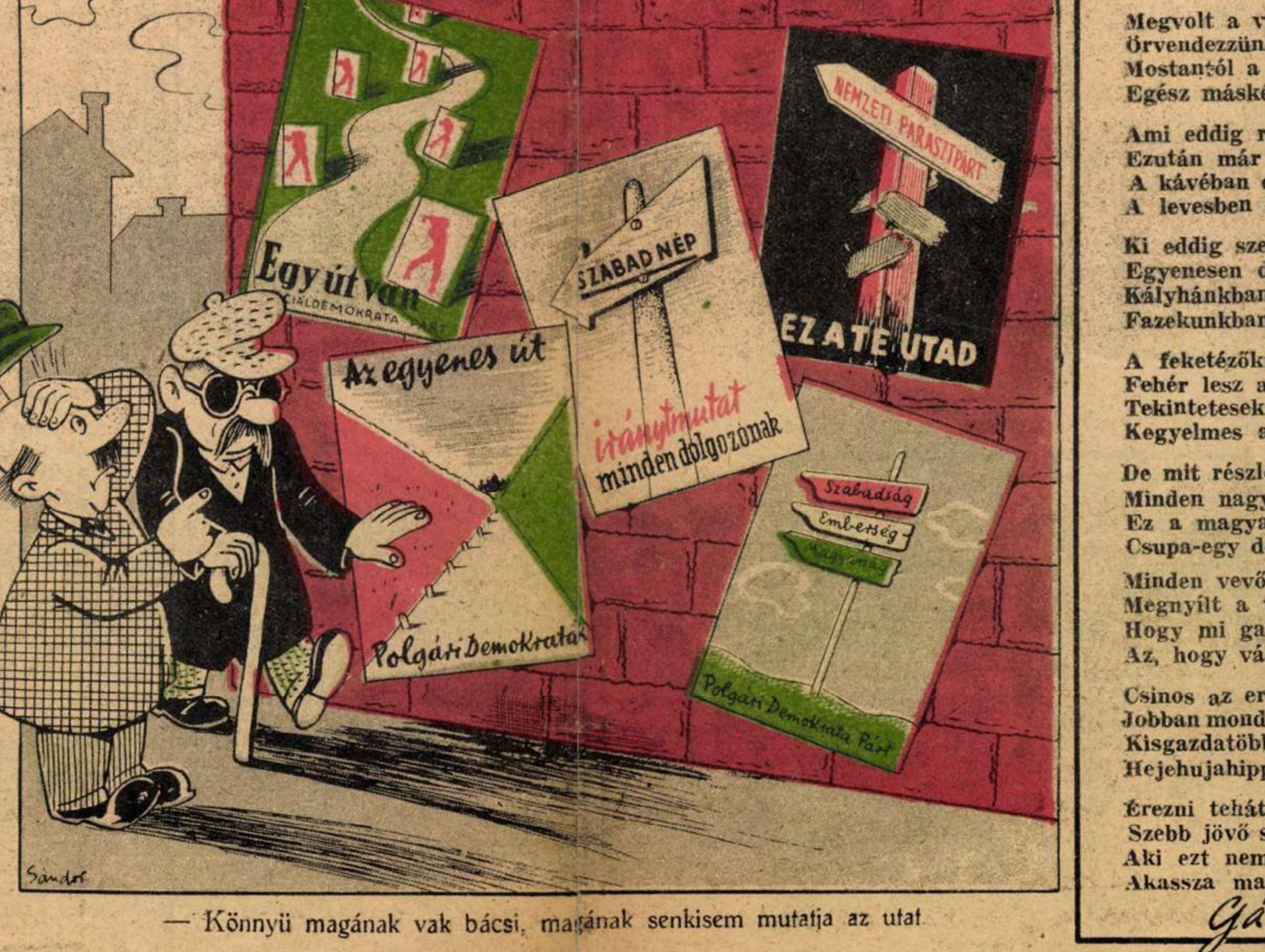

— Könnyü magának vak bácsi, magának senkisem mutatja az utat.

Taszajtó Nagy Gergely

esete az urasággal, meg a kakasokkal

— Hajjuk a mesét, Gergely.

— Nincs mese, Péter, meghótt az Anderzeny.

— A ki vót?

— Persze, hogy kivót, ha meghótt.

— Ne csigázd mán a konzekvencijámat, Gergely, meséd a kokasokat, azon röhög az egész falu.

— Az úgy vót, hogy tennap átkaját a Gábelbiszen uraság a palánkon, hogy gyűjjek csak. Mondok az asszonnak, no Piros, most humd be a füledet, mer a Gábelbiszen az úrikaszinóba tanútt káromkodni, oszt igen m rgesnek látszik. Ahogy átmegyek, kezd orditozni az uraság, hogy így, meg úgy, már megen átbujt a kokasom a palánkon, oszt eszi a tulipánhajmájit. Mondok hát micsinyájjak, ha ijjen a gusztusa, tán tikpörkőttet egyék? Másra használja az a tikokat, nem pörköttnek. Impozáncs ember vagyok, ismerhecc, Péter, mondok nézze el még ez eccer a dógot, majd én megmagyarázom a kokasnak, hogy a tulipánhajma nem egésséges. Erre elkezd ordítani az uraság, hogy maj ü megmagyarázza, bizzam csak rá s fogja a Vincesztert, beledufláz a kokasba, asse mongya, hogy pardony. Kolerás ember vagyok, ismerhecc, Péter, mondok nem baj, van még kokas a világon. Menek a Gábelbiszen baromfiudvarába, kihozom a legszebbik Leghornját, ujjan vót, hogy sírtak utána a tikok, amikor elvittem s leteszem az uraság elé, ebbe merjen belelőni az úr, mondok. Bízzad csak ide, bitang, aszongya s angyonlőtte, hoccsak úgy porzott. No mondok elismerőjen, kemény ember maga, mán látom, de velem nem fog kifirumcvancigónyi s most mán öt kokasát hoztam elejbe. Ezeket lűjje le, ha van bátorsága, mondok. Akkó mán habzott a szája a Gábelbiszennek, akar a beretvaszappanyom tíz évvel ezelőtt s vonyított, akar a fába szorútt féreg, négy kokast lelőtt, akkor elfogyott a töltés, az ötödiket puskatussal verte agyon. No mondok mennyen golyóér, én meg hozom a kokasokat. Ü csak vonyít, hunnét van néked annyi fajkakasod, bitang? Mondok ki monta, hogy ezek az én kokasajim. Csak láttam, hommennyire szeret kokasra vadászni, hát hoztam a maga majorságábu, mer nékem csak az az egy vót. Erre megszámojja a döglött kokasokat s elkezd jajveszékelnyi, hogy agyonlűtte az összes kokasajit. Mondok ne csüggeggyen azir, legfejjebb ezután maj a tikokra fog vadásznyi...

RAJNISS FERENC átvette a *Ludas Matyit*

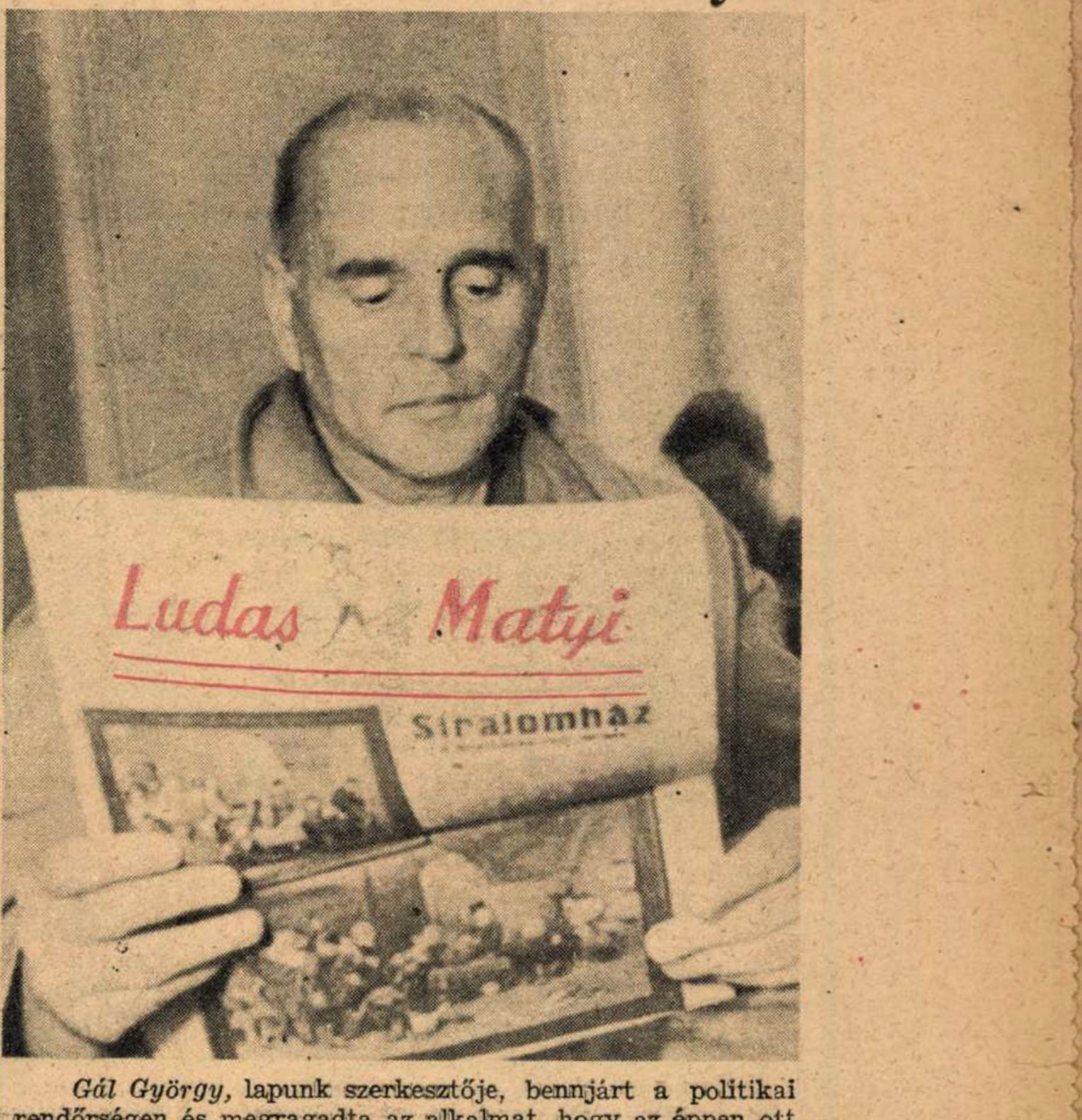

Gál György, lapunk szerkesztője, bennjárt a politikai rendőrségen és megragadta az alkalmat, hogy az éppen ott tartózkodó *Rajniss Ferencnek* megmutassa a *Ludas Matyi* 24. számát, amelynek nyolcadik oldalán a néhai *Magyar Futár* paródiája szerepel.

Rajniss nagy érdeklődéssel nézegette a tréfát és mindössze annyit jegyzett meg, hogy szívesebben olvasna egy *Ludas Matyi*-paródiát a *Magyar Futárban*. (Foto Mafirt)

Idill huszaséknál

Az öreg Húsz Pengős ma reggel ágyban maradt. Gyermekei és unokái aggódva konstatálták, hogy egészen elszürkült.

Búcsúzom tőletek, drágáim — motyogta elhaló hangon. — Nem ér ez az élet már semmit, nem kellek senkinek.

— De nagypapa — kérlelték —, hát nem akarja megvárni legújabb dédunokájának, az ötven-Ezresnek megszületését?

— Ah, ezek a mai dédunokák! — legyintett keserűen. — Biztos vagyok benne, hogy az ötven Ezres már születésekor kisebb súlyú lesz, mint a Tíz Ezres volt csecsemőkorában.

Ekkor közbeszólt öreg barátja, az Ötvenes.

— Nem kell úgy odalenni, Húszaskám — vigasztalta. — Én optimisita vagyok. Bizom benne, hogy jön egy olyan professzor, mint a hogyishívják... Valorizov és megfiatalít bennünket.

— Nem bizom benne,.. Az én betegségemre nincs ellenszer... Az inflácitisz gyógyíthatatlan...

Egy eszpresszó jó útra tért

A hatóságok megengedték, hogy a fényűző eszpresszók is megnyithatnak, ha üzletvitelükben figyelemmel kísérik a szociális szempontokat. Ennek következtében tegnap a Kigyó-utcában megnyilt a „Hands Up" eszpresszó. Kirakatában most ez a tábla van:

NÉPLIBAMÁJ
1 deka 3600 pengő

Eredmény

Megvolt a választás,
Örvendezzünk ennek,
Mostantól a dolgok
Egész máskép mennek.

Ami eddig rossz volt,
Ezután már jó lesz,
A kávéban cukor,
A levesben só lesz.

Ki eddig szegény volt,
Egyenesen dús lesz,
Kályhánkban fa és szén,
Fazekunkban hús lesz.

A feketézőknek
Fehér lesz a színe,
Tekinteteseknek
Kegyelmes a címe.

De mit részletezzem?
Minden nagyszerű lesz!
Ez a magyar élet
Csupa-egy derű lesz!

Minden vevő előtt
Megnyílt a varázsbolt...
Hogy mi garantálja?
Az, hogy választás volt.

Csinos az eredmény,
Jobban mondva: tipp topp,
Kisgazdatöbbség lett
Hejehujahipphopp!

Érezni tehát a
Szebb jövő szagát kell,
Aki ezt nem hiszi,
Akassza magát fel.

Gábor Andor

Árba taposom a fotografiádat...

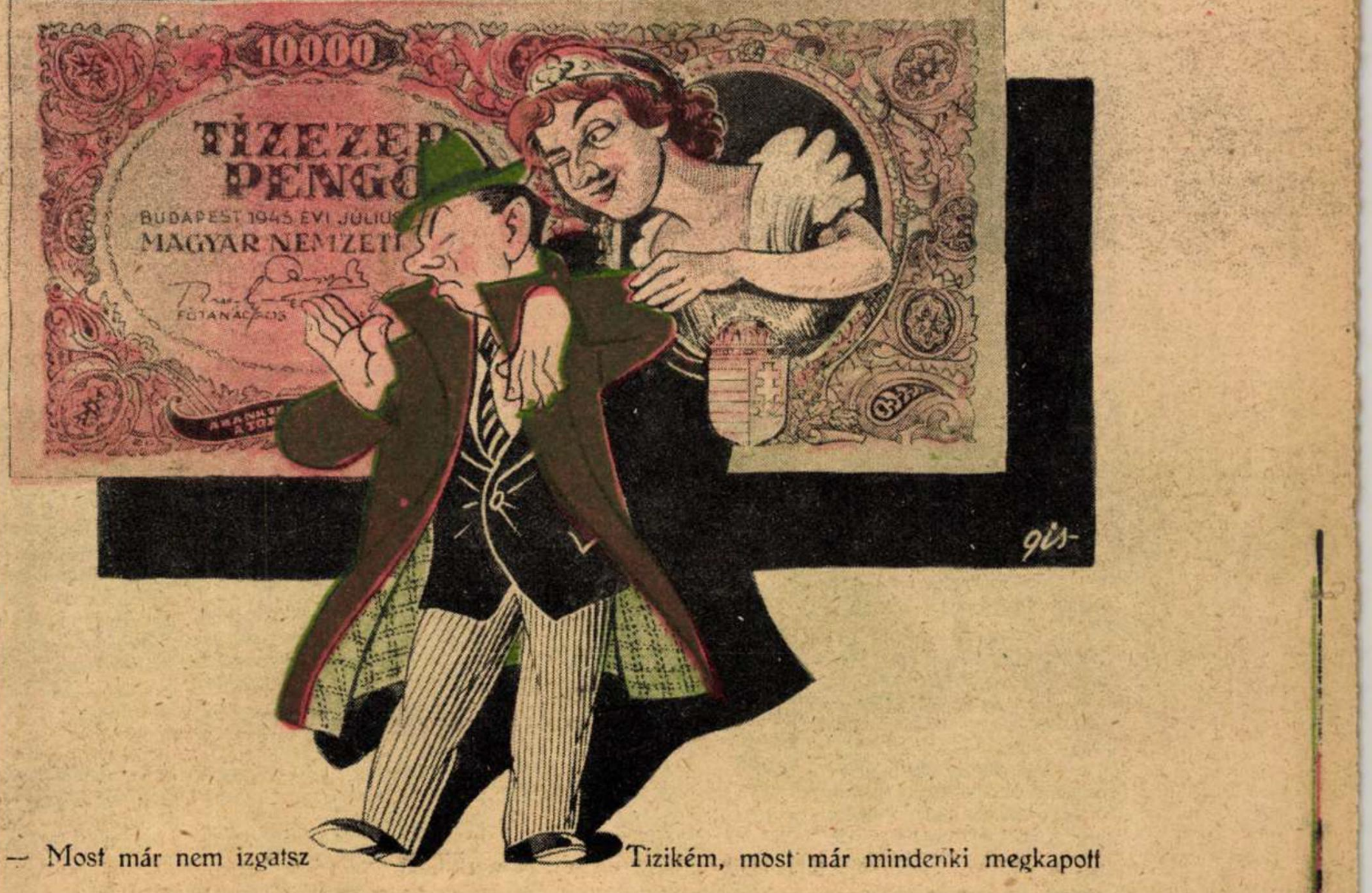

— Most már nem izgatsz Tizikém, most már mindenki megkapott

KÍVÁNSÁG HANGVERSENY

ELMONDJA A SZERZŐ: Pártos Jenő

Mélyen tisztelt Hölgyeim és mélyen tisztelt Uraim!
Isten ments, hogy megtévessze Önöket a fenti cím;
Színpadunkról ezt a műfajt már örökre töröltük,
Mi csupán a produkció persziflázsát közöljük.
Négy hét óta, zárt falak közt a sok „megjött" le-fel jár,
S mivel nincs ott összkomfort, mind panaszkönyvre reflektál!
Mindenféle kívánságban hangoskodva versenyez,
Fenti cím így tehát helytáll: „Kívánság hangverseny" ez!

Ezüsttükrös kávéházban

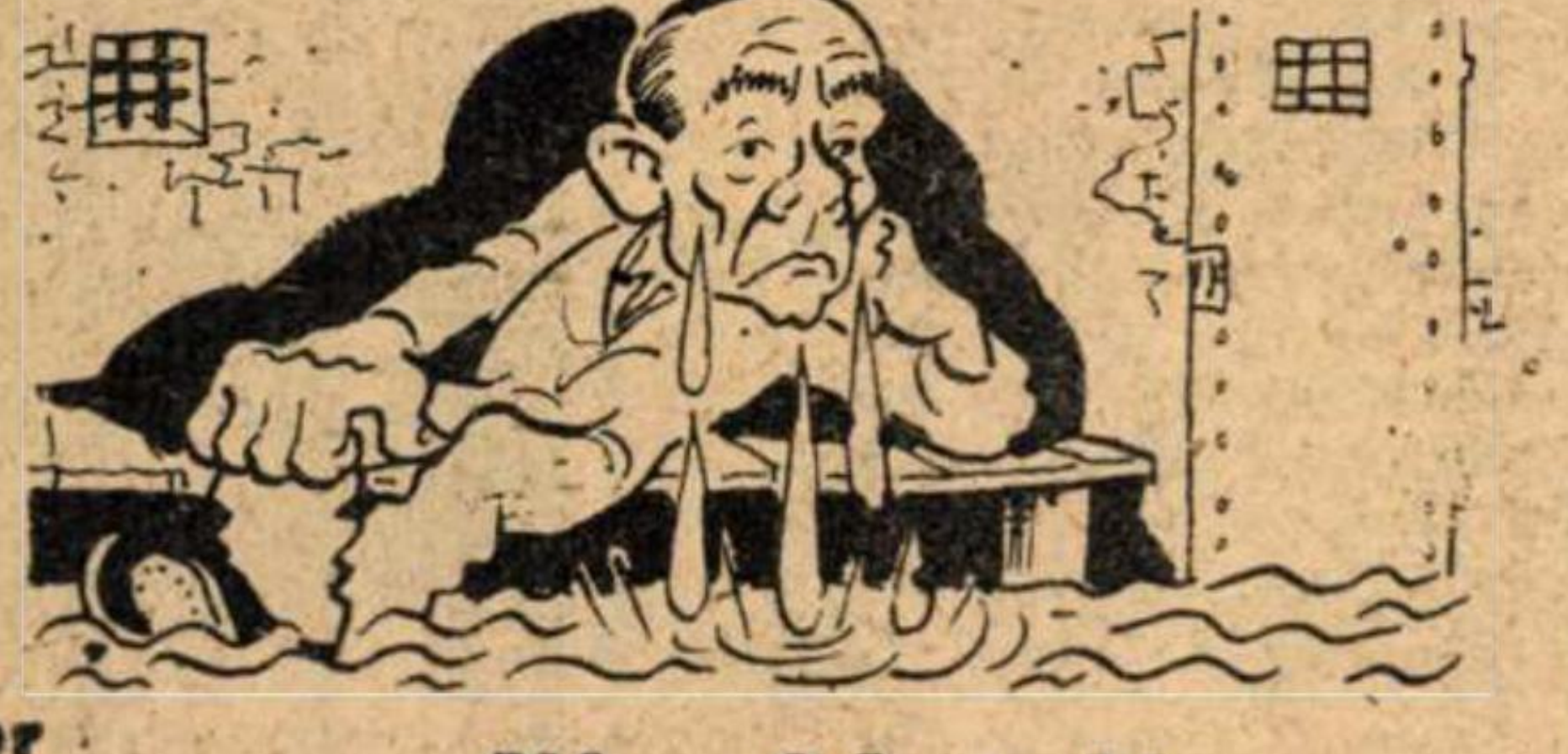

Négyszögletű kis cellába'
Üldögélek elmélázva, csendesen...
Falóca áll egy sarokba'
Ülök rajta hetek óta s könnyezem.
Panaszkodnék, de nincs kinek?
Bánatomat nem érti meg senkisem...!
S dudolom — bán torkom szorít —
Azt, hogy: „Jaross vize folyik csendesen!"

Panaszos: Jaross Andor

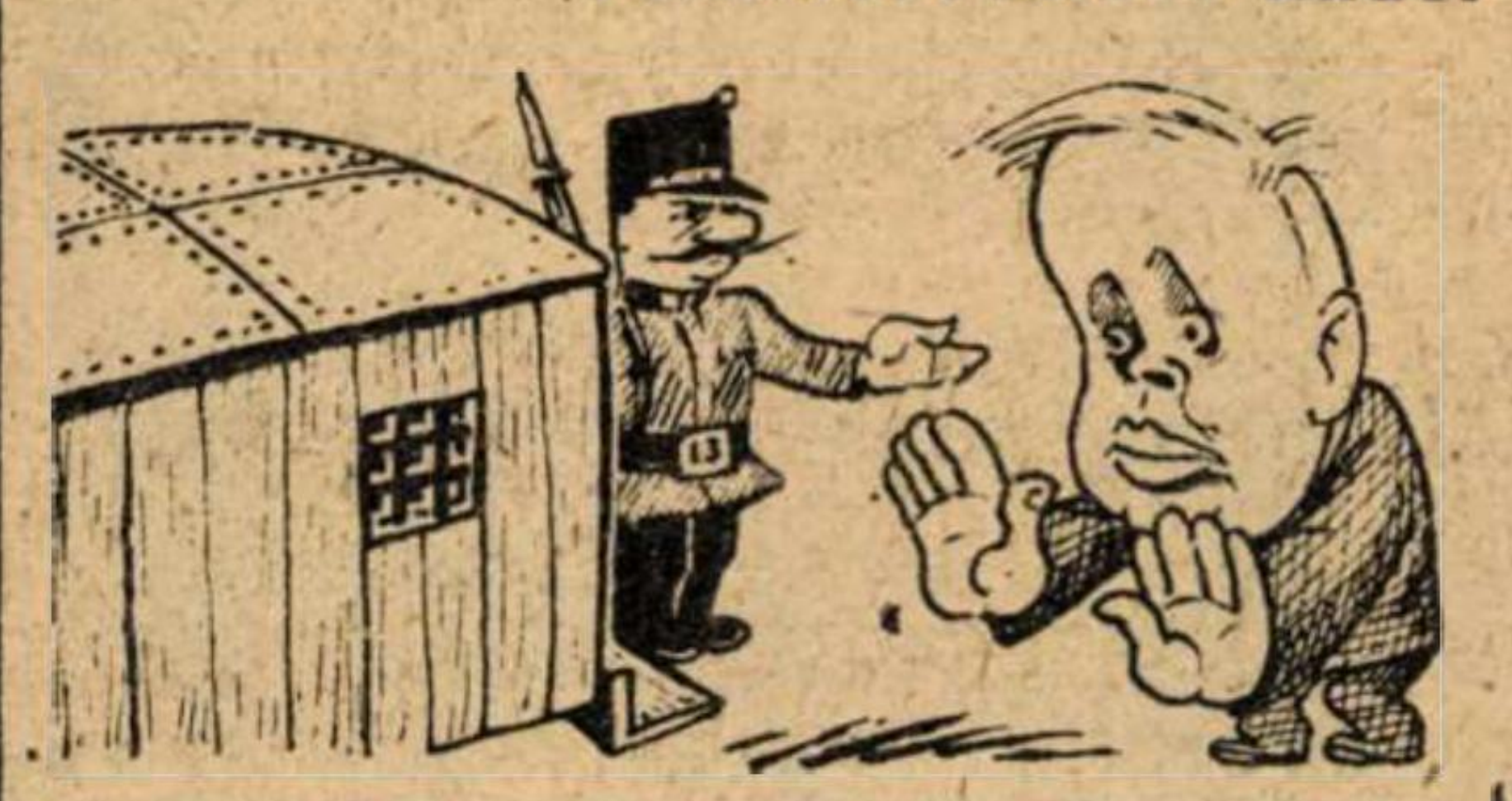

Négy fekete ló

Kocsit akartam nyilas koromban,
Az autózásnak a rabja voltam!
Salzburgból jövék... mily lesujtó hír...
Megáll előttem egy rabomobil...!
S én akkor sírva fakadtam:
„Anyám, én nem ilyen kocsit akartam...
Anyám, én nem ilyen kocsit akartam!"

A sértett: Rajniss Ferenc

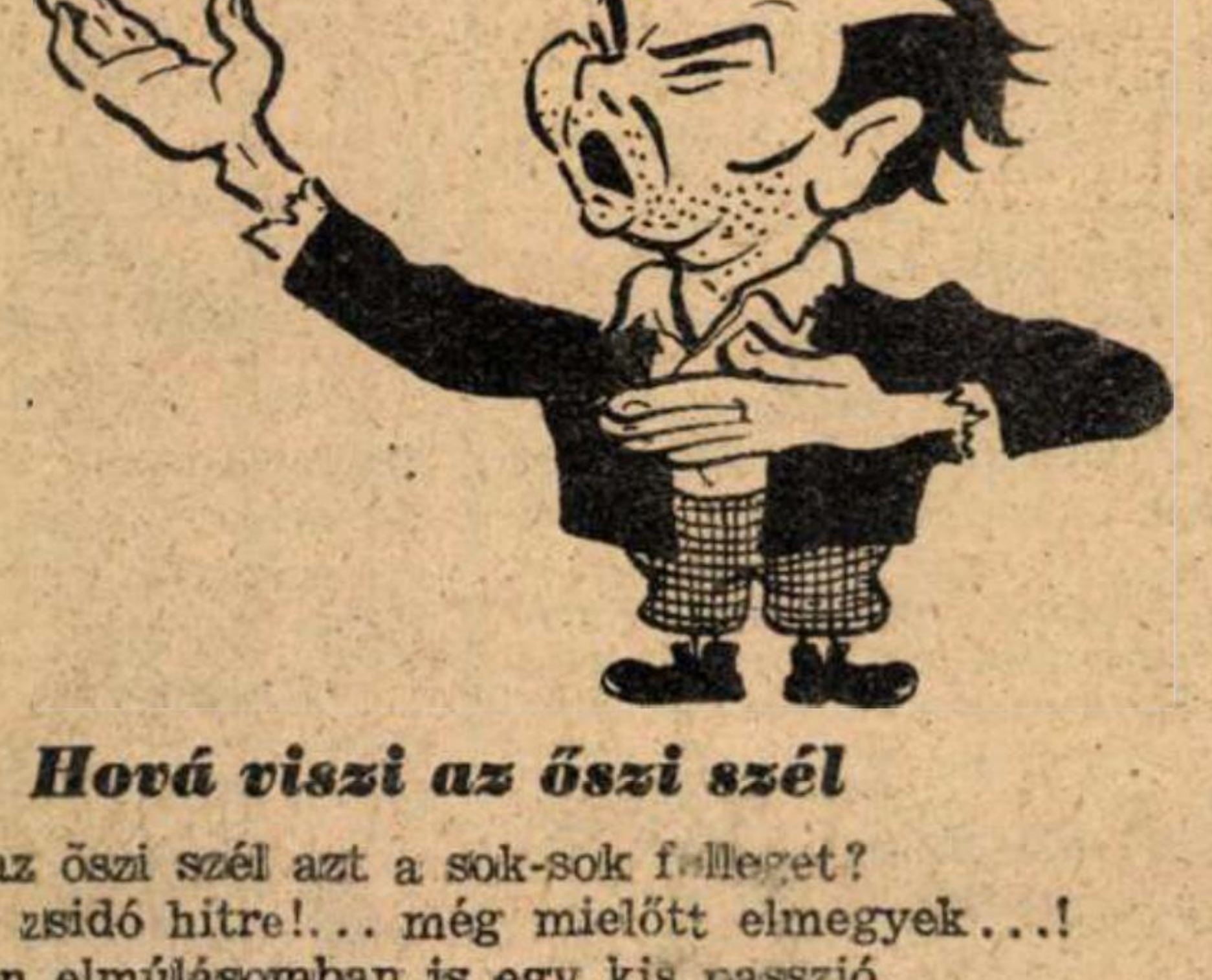

A vén bohém

Gallérom és manzsettám rojtos,
„Kiss"-é borzas a frizurám...
A ruhát amit én kapok, most
A Népbíróság szabja rám!
S mert nem bízom az ügyvédemben,
Szerényen azt kívánom én:
A Jávor Pali védjen engem!!
Ezt kérem én — a vén bohém,
A vén bohém.

Kiss Ferenc s. k.

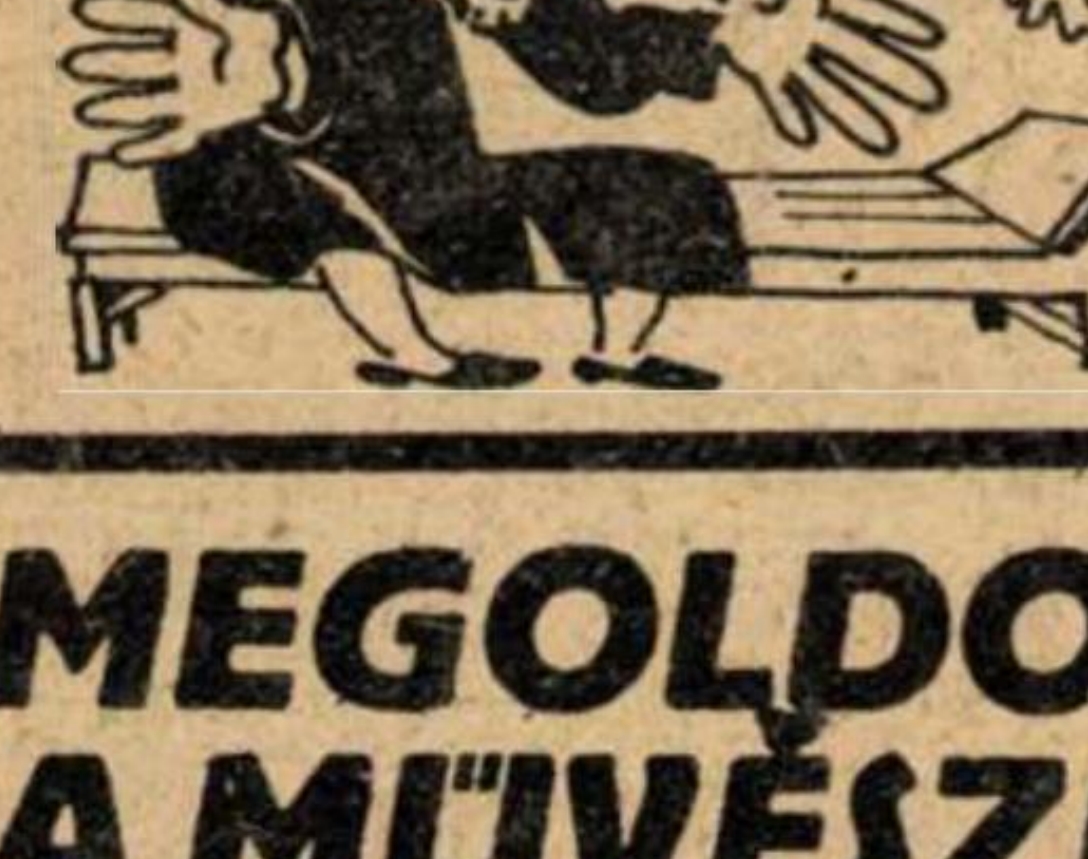

Hová viszi az őszi szél

Hová viszi az őszi szél azt a sok-sok felleget?
„Áttérnék a zsidó hitre!... még mielőtt elmegyek...!
Legyen az én elmúlásomban is egy kis passzió,
Ha már meg kell halnom... akkor haljon meg hát egy zsidó!
Haljon meg hát egy zsidó!

Kérelmező: Endre László

Árrögzítés után

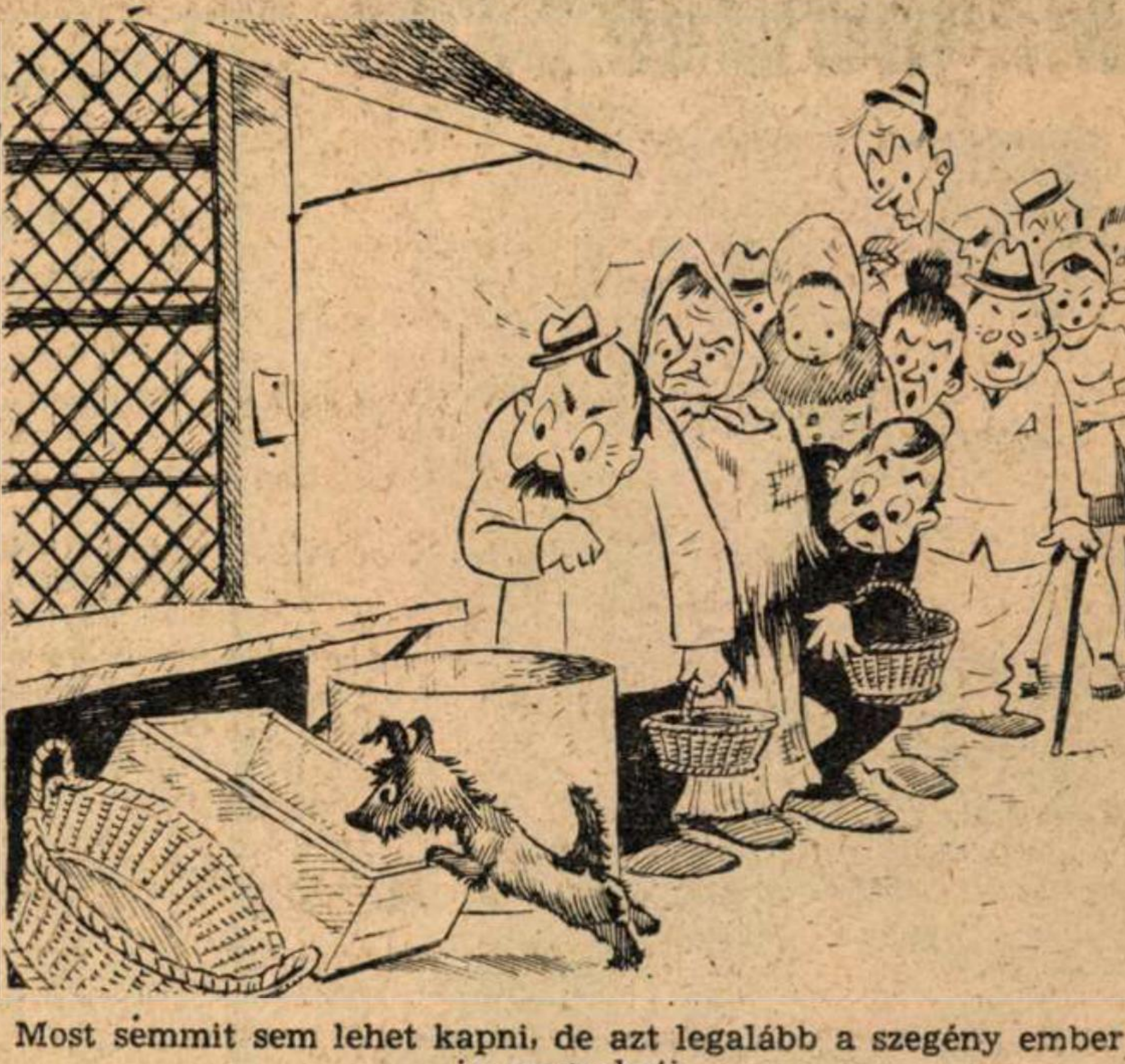

Most semmit sem lehet kapni, de azt legalább a szegény ember is megveheti.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Arra kíváncsiak, kedves polgártársak, kinek szolgál örömére és hasznára az infláció, mely lassan azokat is magával fogja sodorni, akik előidézték?

Hát majd megmagyarázom!

Kenderessyné ebédután tejszínhabos feketéjét szürcsölgetve beszélget barátnőjével egy divatos cukrászdában. Amikor az asszonyok az ő férjét kezdik dícsérni, unottan legyint:

— Ugyan hagyjátok, nagyon megbántam, hogy hozzámentem.

— Dehát miért? — csodálkoznak a barátnők.

— Hogy miért? — hangzik a szomorú válasz, — képzeljetek el egy embert, aki az esküvőt követő napon már fel volt szarvazva...

Nem kell már enni!

Itt a menüszenilin!

Átszellemült arcú tudós állított be a Ludas Matyi szerkesztőségébe.

— Feltaláltam a menüszenilint, — mondta olyan hangon, mint aki azt várja, hogy a szobrát ott helyben, nyomban leleplezzük.

— Gratulálunk. Mi az a menüszenilin?

— Gyógyszer az evés a nyomor, az infláció ellen. Tetszik tudni, eddig azt hittük, hogy evés közben jön meg az étvágy. Most egészen másként lesz. Egy menüszenilin tablettát beteszünk egy kanál levesbe, vagy egy kanál feketekávéba és azután evés közben megy el az étvágy.

— És jó ez nekünk?

— Ilyet kérdezni! A menüszenilin egyszerűen megoldja a közellátást! Nem kell hús, zsír, krumpli, cukor, tojás. Semmi sem kell. Aki beveszi a menüszenilint az aznap nem tud enni.

— Jó, de...

— Semmi de, — mondta ellentmondást nem tűrő hangon. — Képzeljék el, mi történik az élelmiszerpiacon. A zsír ára egy hét mulva öt pengőre esik, mert a kutyának sem kell. A cukor, az egy kicsit tartja magát, annak csak nyolc pengőre csökken az ára. Hiába írja ki a vendéglős, hogy leves, sült, főzelék, tészta egypengőhúsz, mindenki a szemébe nevet. Lenyelünk egy menüszenilint és aznap nem eszünk.

Meghívót vesz elő:

— Meghívom önöket a tiszteletemre rendezendő bankettre.

— Mi lesz a menü?

— Három menüszenilin tabletta. Mi bőkezűek vagyunk. Utána három napig nem kell enni.

— És hol lehet kapni ebből a csodaszerből?

— Nálam.

— Mennyibe kerül?

— Itt a tarifa, — nyujtja át a nyomtatott kartonlapot. Ez állott rajta:

MENÜSZENILIN

10 db.-os tubus ára
1 kg cukor,
20 db.-os tubus ára
1 kg zsír és 10 kg liszt,
150 db-os tubus ára,
egy hízott disznó.

Szomorúan tekintettünk a menüszenilin feltalálójára.

Végre egy ember, aki megoldotta a közellátás problémáját és az is közveszélyes őrült.

Palásti László

MEGOLDOTTÁK A MŰVÉSZNYOMORT!

Az ösztöndij feléért élelmiszert és textilanyagot kapnak! — Máris csökkent az éhenhalási arányszám!

A kultuszminisztérium Ösztdöndíj Tanácsa hosszú és unalmas tanácskozás után arra a nagyjelentőségű elhatározásra jutott, hogy a művészek között — az üzemi munkásság esetében már bevált módszerrel — az ösztöndíjfeléért élelmet és textilanyagot oszt szét.

Igy művészeink az 1500 pengőn kívül még havonta

egy kilogramm sülttököt és 40—45 centiméter hosszú színes vászoncsíkot

is kapnak.

Az örvendetes hír hatására — állítólag — több ösztöndíjasban felébredt az életösztön, de később kiderült, hogy, sajnos, csak a másik oldalára fordult...

Roppant kínos

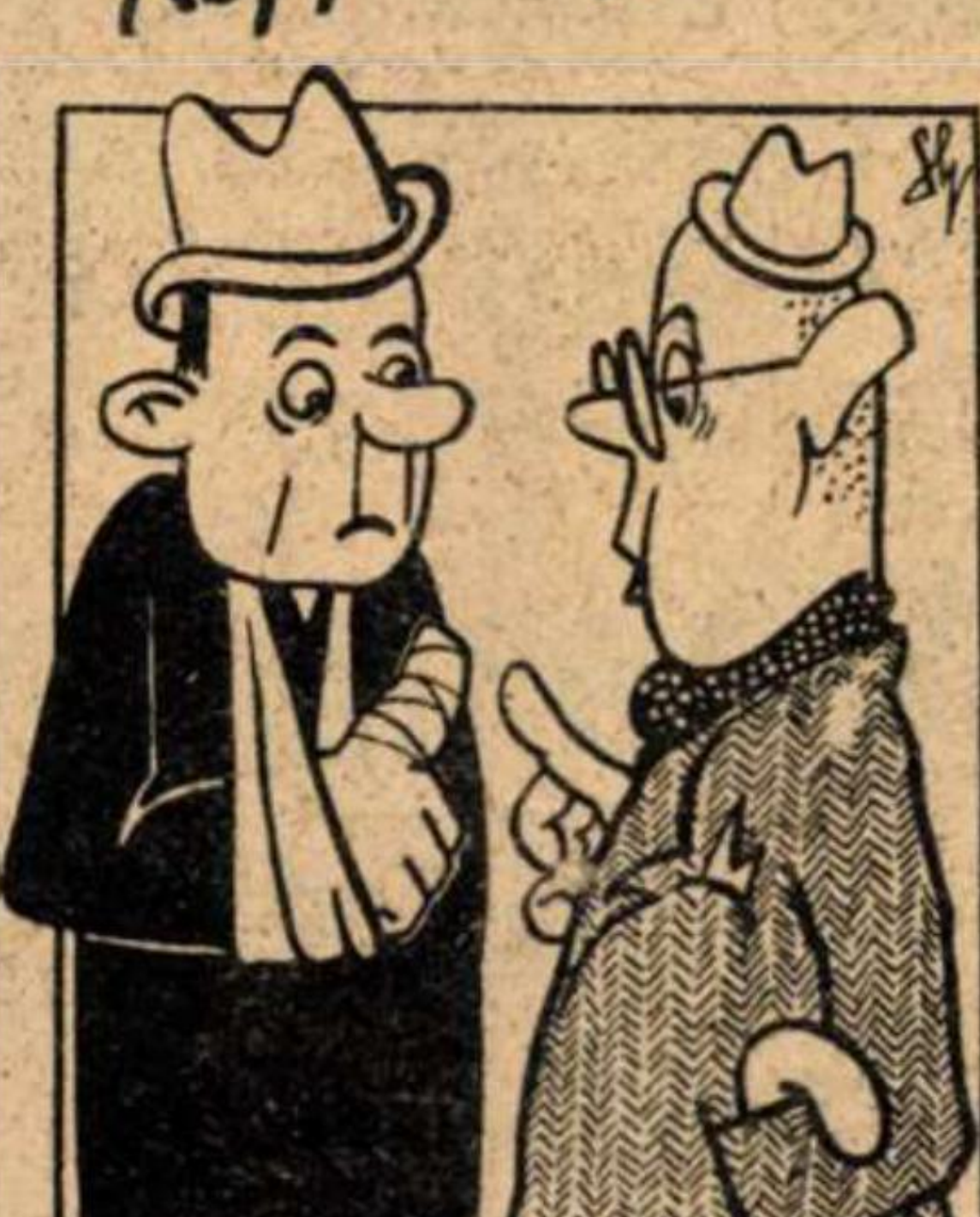

— Mért nem megy sebészhez, ha meggyült az ujja?

— Minek menjek? Vágási tilalom van. Látja, ez az én formám... Ahelyett, hogy gyűlési-tilalom lenne...

Bőrkabátért, bundáért, szövetért
és kelléért, mindenfajta férfiruháért horribilis árat fizet
Selt
Kereskedelmi Vállalat, Király-ucca 50. szám
Telefon: 420-731

Don Juan bukása

1.

Mikor Don Juan Tenorio megérkezet Budapestre, még hetykébbre igazította tollas fövegét, megmarkolta a spádéját és szétnézett.

— Há' igen — mormogta elgondolkozva. — Van benne fantázia.

2.

Megszólította az első nőt, aki eléjekerült.

— Don Juan vagyok — mondta leereszkedően és várta a hatást.

— Menjen a viz alá — mondta közvetlenül a nő. — Még ki se tudja rendesen mondani. Aztat Don Zsuánnak ejtik. Én csak inteligencs emberekkel szokok megismerkedni. Menjen a víz alá! — ismételte — egy árnyalattal sötétebb hangsúllyal.

És Don Juan ment.

3.

Megszólított egy másikat. Az hosszan nézte öt.

— Amerikai katona? — kérdezte. — Van dollárja?

— Nincs — felelte Don Juan búsan. — Spanyol vagyok. Csak pesom van.

A nő arca pirosra gyulladt a haragtól.

— Szégyelje magát! — kiáltotta. — Takarodjék! Nyilván félreértette.

4.

Don Juan nem csüggedt. Egy platinaszőke szépséghez lépett.

— Mire vár? — kérdezte öntelt mosollyal Szerette ezeket a pillanatokat, a Kaland tavaszias rügyezését.

— Vevőre — mondta a nő.

— Tessék? — hápogta Juan. — Hát van magának erkölcse?

— Nincs — mondta a nő. — Melaszom van, ötven kiló.

Don Juan nem tudta, mi a melasz; ezért pár pillanatig habozott. Aztán tovább sietett, de kissé ideges volt; mert nem tudta, mit szalasztott el. Legszívesebben megkérdezte volna a rendőrtől, mi az a melasz.

5.

— Azért a pesti nő se fenékig tejfel — mormolta Don Juan.

Kezdett elcsüggedni. De hiába, ő volt Don Juan; amikor megpillantott egy gesztenyeszín szépséget, gépiesen melléje lépett. Bemutatkozott.

— Hm — mondta a nő elgondolkozva. — Miből él?

— A tavaszból — mondta mámorosan Don Juan. Kezdett belejönni, elkapta a kerék. — A tavaszból, a madárdalból, a virágok illatából és a muzsikából; az az ételem és az italom.

— Igen? — mondta a nő. — Szóval nincs kimutatható jövedelme. Kövessen. Államrendőrségi detektív vagyok.

6.

Másnap elbocsájtották a toloncházból.

Alkonyodott. Don Juan lehajtott fejjel bandukolt a fal mellett. Akkor egy nő ment el mellette; csodálatos jelenség volt. Aranybarnabőrű, kékesfeketehajú, sudár szépség; friss és hamvas. És rámosolygott Don Juanra.

7.

Don Juan megborzongott.

Aztán vadul futni kezdett, ellenkező irányban.

Megdrágult *a posta, a telefon, a távíró és a rádió*

A közönség őszinte örömmel fogadta a postavezérigazgatóság áldásos intézkedését, amellyel megdrágította a postát, a telefont, a távírót és a rádiót. Ime, néhány hang a közönségből:

Egyszerű Ede:

Az utolsó pillanatban jött az intézkedés, ha fel nem emelik a postatarifát, azt hiszem, elváltam volna szegény feleségemtől. Tíz névtelen levelet kaptam ugyanis naponta, amelyben hütlenségére figyelmeztetnek. Amióta felemelték a postatarifát egyetlen-egy levél sem jött. Így mentette meg a drága jó melegszívü postavezérigazgatóság a családi boldogságomat. És könnyekre fakadt.

Ravasz Róbert:

Ravasz Róbertet éppen levélírás közben találtuk.

— Szabad megnéznünk, mit ír? kérdeztük.

— Tessék — mondotta kedvesen.

A levél a következőképen hangzott:

— Kedves Málcsi néni! Tudatom, hogy most, a jövő héten, a jövő hónapban és jövő esztendőben remekül érzem magam. Köszönöm a füstölt szalonnát amit nyolc éven keresztül fog küldeni. Ha nem küld, tekintse magát 372 darab 12 oldalas levélen szemrehányottnak.

Telefon Pipi

művésznő:

— Nagyon helyesnek találom a postavezérigazgatóság intézkedését. Most legalább van mire hivatkozni azoknál a smucig klienseknél...

Balga Balambér:

— Nem baj, hogy megdrágult a távíró, ezentúl kevesebbet fogok táviratozni.

— Eddig körülbelül menynyit méltóztatott táviratozni?

— Eddig semmit.

Hallgató Henrik:

— Megdrágult a rádió? Akkor lemondok róla. Inkább megnősülök...

Váci utcán, Váci utcán...

— Maga is a Független Kisgazdapártra szavazott, nagyságosasszonyom?

— Persze.

— Talán Kisgazda?

— Nem. Független vagyok.

Választás után...

— Már ezután úgy élem világom,
Zergetollas kiskalapom a szememre vágom.
Földreformot, meg hasonlót rúgok a fenébe,
Én leszek a legnagyobb úr újra a megyébe!

Nem ígéreteket, valutát kérünk!

Spekulánsók és feketézők küldöttsége a miniszterelnökségen

Az általános nyomor jellemző tüneteként hétfőn délelőtt újabb éhező csoport kereste fel a miniszterelnököt. Csupa jobb napcsikat látott ember vonult fel: becsületben megőszült síberek, elaggott feketézők fordították a portás felé örökös robottól megkérgesedett arcbőrüket. Azért jöttek, hogy a kormány segítségével megelőzzék a téli nélkülözésekkel beálló profitéhséget.

— Nem alamizsnát kérünk! — mondja önérzetesen Sötét Ödön börziáner, a küldöttség vezetője. — Hála Istennek, nem vagyunk rászorulva. De igazságtalanságnak tartjuk, hogy Budapest negyvenezer feketézőjének nem akad egy békés zug, ahol eladhatnák kisded valutájukat. Már pedig, higyje el, uram, frászt se ér az a valuta, amit nem zugban adnak el.

A küldöttség helyeslőleg bólogat, egyik panasz a másikat követi. A tőzsdések kilógó részvényeiket, megviselt árfolyamaikat mutogatják, akad közöttük, aki hónapok óta egyetlen fillért se keresett, csak dollárokat.

— Az a baj, — mondja az egyik feltünően intelligens arcú síber, hogy a kormány túlságosan sokat törődik velünk. Egyébként tudok zsirt negyvenezerért! — teszi hozzá halkan.

Itt is, ott is felcsattan egy-egy elkeseredett hang.

— Dollárt, valutát!

— Tudok fontot olcsón, vajat húszezerért!

— Elég volt az ígéretekből, szállítsa le az üveget!

— Mennyiért, maga piszok?

Az inspekciós államtitkárok csak nagynehezen tudják a felizgatott embereket lecsillapítani. A tömeg egy része zárt sorokban a tőzsde elé vonul és a „Nem mind arany, ami fénylik" kezdetű forradalmi börziáner induló hangjai mellett gyorsan eladja maradék készleteit.

Ezúttal sikerült az elkeseredett embereket leszerelni, de gyökeres javulás csak akkor várható a tőzsdések nehéz helyzetében, ha a statáriális bíróság végre nagyobb kötéseket eszközöl.

Legtöbbet fizet író- és számológépeiért

NOVUM számoló- és írógépüzlet VII. ker. Dembinszky-utca 18. szám és V. Teleki Pál-utca 22. Telefon: 420—918. — Szives meghivásra gépeit a helyszinen felértékelem.

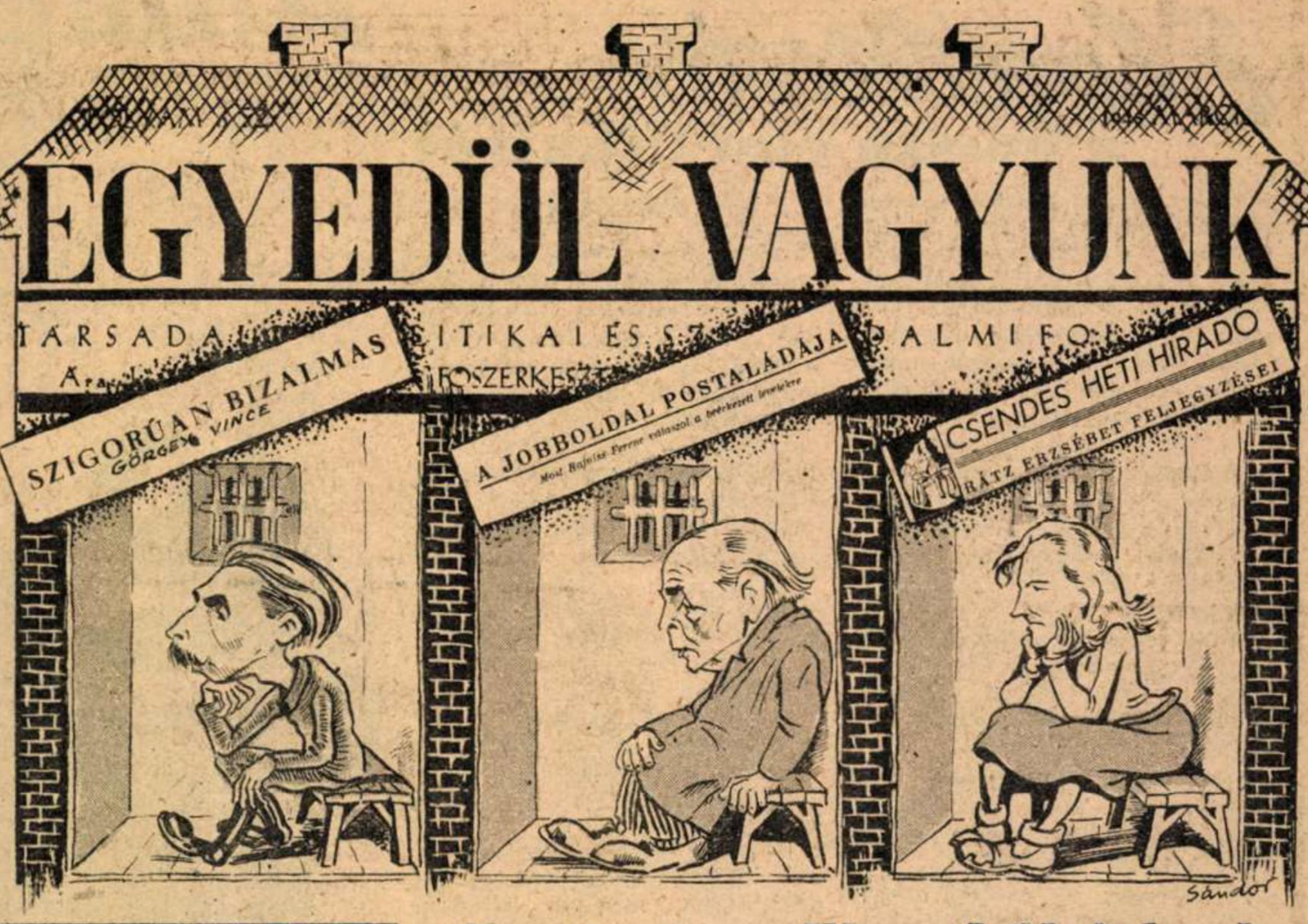

Nem vicc

— Látja azt az embert? Tegnap két és fél oldalt közölt tőle a Magyar Nemzet...

— Ne mondja. Riporter?

— Nem. Hirdetési ügynök.

Esetem a villanykályhával

A dolog úgy kezdődött, hogy a hőmérő nulla alá süllyedt, a tüzelő ára meg húszezer fölé emelkedett.

Ez okból kezembe ragadtam a fejszét, hogy felaprítsam a konyhahokedlit, mikor valami láthatatlan kéz megragadta a karomat.

— Ne tegye ezt! — súgta a titokzatos hang a fülembe. — Vegyen inkább villanykályhát...!

Hátranéztem Fuksznéra — mert ő volt az — és azt mondtam neki:

— Fuksznė, maga a háziasszonyok gyöngye! Ez egy jó ötlet.

Gyorsan kölcsönkértem a vicétől párszázezer pengőt és elrohantam a legközelebbi szaküzletbe. 110.000 pengőért bár, de vettem egy rokonszenves, tömzsi villanykályhát, melyet otthon azonnal fel is állítottam.

Azzal bekapcsoltam a szellemes kis készüléket...

★

Alig pár percig ültünk a villanykályha előtt, mikor Fukszné hirtelen köhögni kezdett a füsttől, amely az előszoba felől dőlt befelé.

— Miért lett itten sötét? — kérdezte később ijedt hangon.

— Mert kialudt a lámpa! — nyugtattam meg, de már nekem is feltünt, hogy milyen büz van és kimentem az előszobába.

Ekkor földbegyökeredzett a lábam a meglepetéstől.

Hát nem a villanyóra füstölgött...!

★

— Szentatyám! — mondta Fukszné, aki időközben magához tért és kitárta az ablakokat. — Ezért a vacakért fizetett száztízezer pengőt! Tudja, mennyibe került ez békében...?! Ide nézzen!

Rápillantottam a dobozra, amelyben a villanykályhát hoztam és ezt olvashattam:

Ára: 110.000 pengő. (110 VOLT)

Ifj. Hont Ferenc

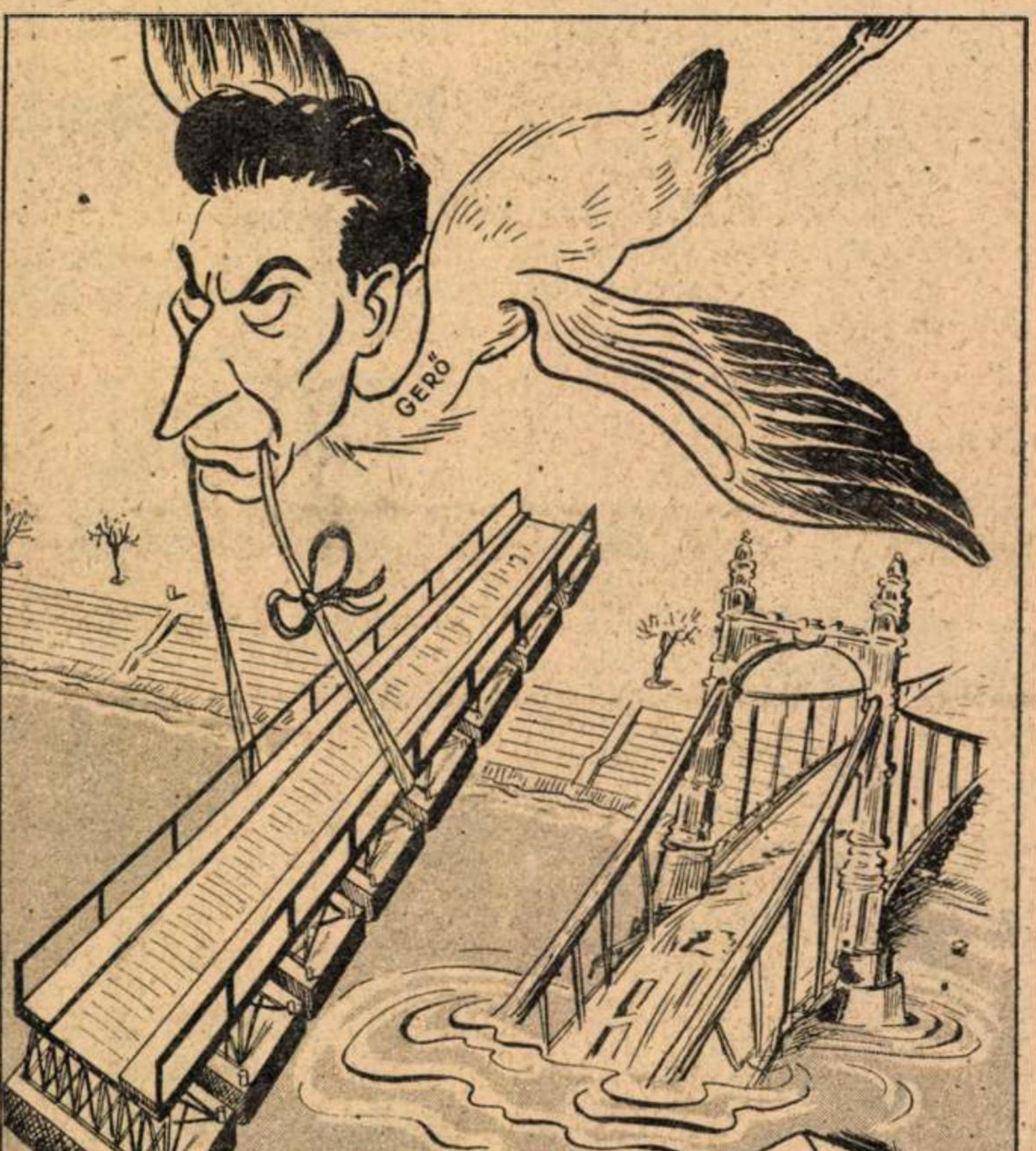
GERŐ
Családi hir
Örömmel jelentjük, hogy a gólyanéni szerencsésen megérkezett „Bözsikével". Bár Erzsébet mama jelenleg még gyengélkedik, de reméljük, hogy hamarosan felépül.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XVIII.

KUKSI ÉS AZ ÁRRÖGZÍTÉS

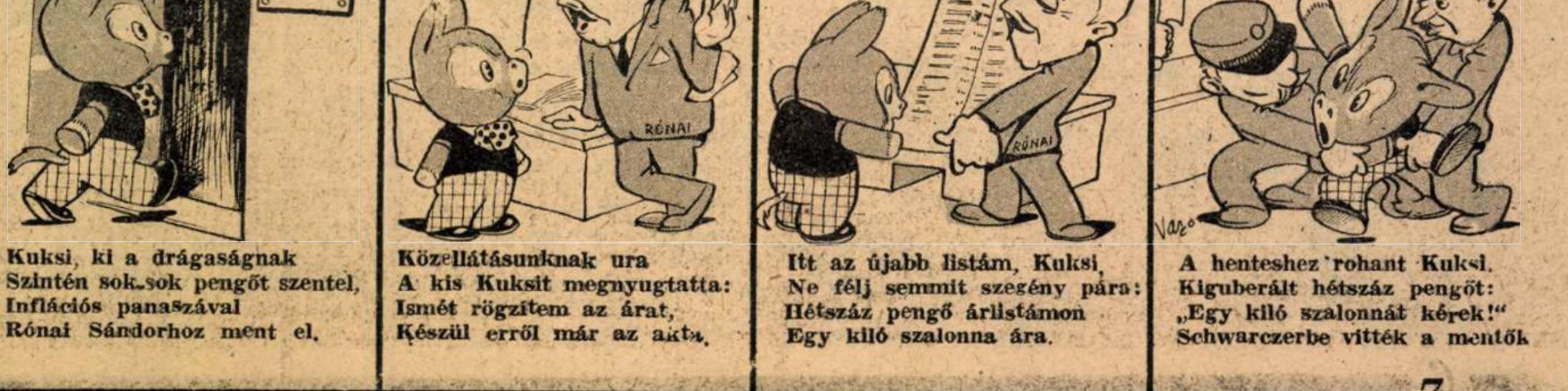
KÖZEL-LÁTÁSI MINISZTÉRIUM
AMIT RÖGZITHETSZ MA, NE HALASZD HOLNAPRA!
RÓNAI
AMIT RÖGZI... NE HALASZ...
A LEGUJABB ÁRAK
RÓNAI
Vazo

Kuksi, ki a drágaságnak
Szintén sok-sok pengőt szentel,
Inflációs panaszával
Rónai Sándorhoz ment el.

Közellátásunknak ura
A kis Kuksit megnyugtatta:
Ismét rögzítem az árat,
Készül erről már az akta.

Itt az újabb listám, Kuksi,
Ne félj semmit szegény pára:
Hétszáz pengő árlistámon
Egy kiló szalonna ára.

A henteshez rohant Kuksi.
Kiguberált hétszáz pengőt:
„Egy kiló szalonnát kérek!"
Schwarczerbe vitték a mentők

Rex:

Elmélkedés a hosszú élet titkairól

Úgy látszik, India a hosszúéletű emberek hazája. A napokban is közölték a lapok egy 127 éves hindu halálhírét, ami elég magas kornak tekinthető. Felkerestük az élettan kiváló professzorát, hogy a hosszú élet titkáról felvilágosítást kapjunk.

— Téves lenne azt hinni, — mondotta a világhírű tudós, — hogy India klímája inkább kedvez a hosszú életnek, mint a mienk. Ellenkezőleg! Tudományos kutatásaim alapján állíthatom, hogy a mi klímánk még előnyösebb ebből a szempontból, olyannyira, hogy a pesti ember átlagos életkora 150 év kellene legyen.

— Mivel magyarázza, professzor úr, hogy az átlagos életkor nálunk mégis mindössze 50—60 esztendő?

— Ennek az az oka, hogy sok speciális körülmény van, ami megrövidíti a pesti ember életét. Itt van mindjárt a *közlekedés*. Tudományos számítások alapján pontosan megállapítottuk, hogy a *Beszkárt* maga 20 évet vesz el az életünkből. De menjünk tovább. Itt vannak az *adó-, közmunka*, és egyéb *rendeletek*.

— Azok is?

De még mennyire. A rendeletet kiadják, visszavonják, életbeléptetik, hatálytalanítják, megváltoztatják, visszamenő hatállyal érvényesítik, mindez a hozzátartozó végrehajtási utasításokkal 15 év. És amíg az ember megérti a rendeletek szövegezését, az újabb 5 esztendő az életükből.

— Ez már összesen negyven év.

— Úgy van. Most vegye az embertársainkkal való érintkezést, a politikai szónoklatokat, a rádióműsort, a bevásárlást, ez összesen minimálisan újabb 10 esztendő. Azután a huzavona az igazoltatások, továbbá a háborús bűnösök, nyilasok és volksbundisták felelősségrevonása körül, ez megint 10 év. Végül 20 évvel megrövidíti az életünket mindaz, ami a *közellátás rendezése* és a *drágaság megállítása* körül történik.

— Ezt hogy tetszett kiszámítani?

— Nagyon egyszerűen. Öt évet vesznek el az életünkből azok az intézkedések, amelyeket *elmulasztottak* kiadni ez ügyben.

— És a többi 15 évet?

— Azt elveszik azok az intézkedések, amelyek *megtörténtek* ez ügyben.

— Mindez összesen csak 80 évet tesz ki. Ha levonjuk a 150-ből, még mindig marad 70 év, holott az átlagos életkor csak 50—60 esztendő.

— Ez igaz, de nyugodtan állíthatjuk, hogy további 10—20 évvel megrövidíti a pesti ember életét az asszony!

— De professzor úr kérem, itt valami nem stimmel. Hiszen a lapok is megírták, hogy a 127 éves hindu szintén nős volt, sőt pontosan *tíz felesége volt!*

A világhírű tudós halk sóhajjal felelte:

— Ezt magam is olvastam, kérem. *De mi az a tíz hindu asszony egy pestihez képest*...

Rámenős vicc

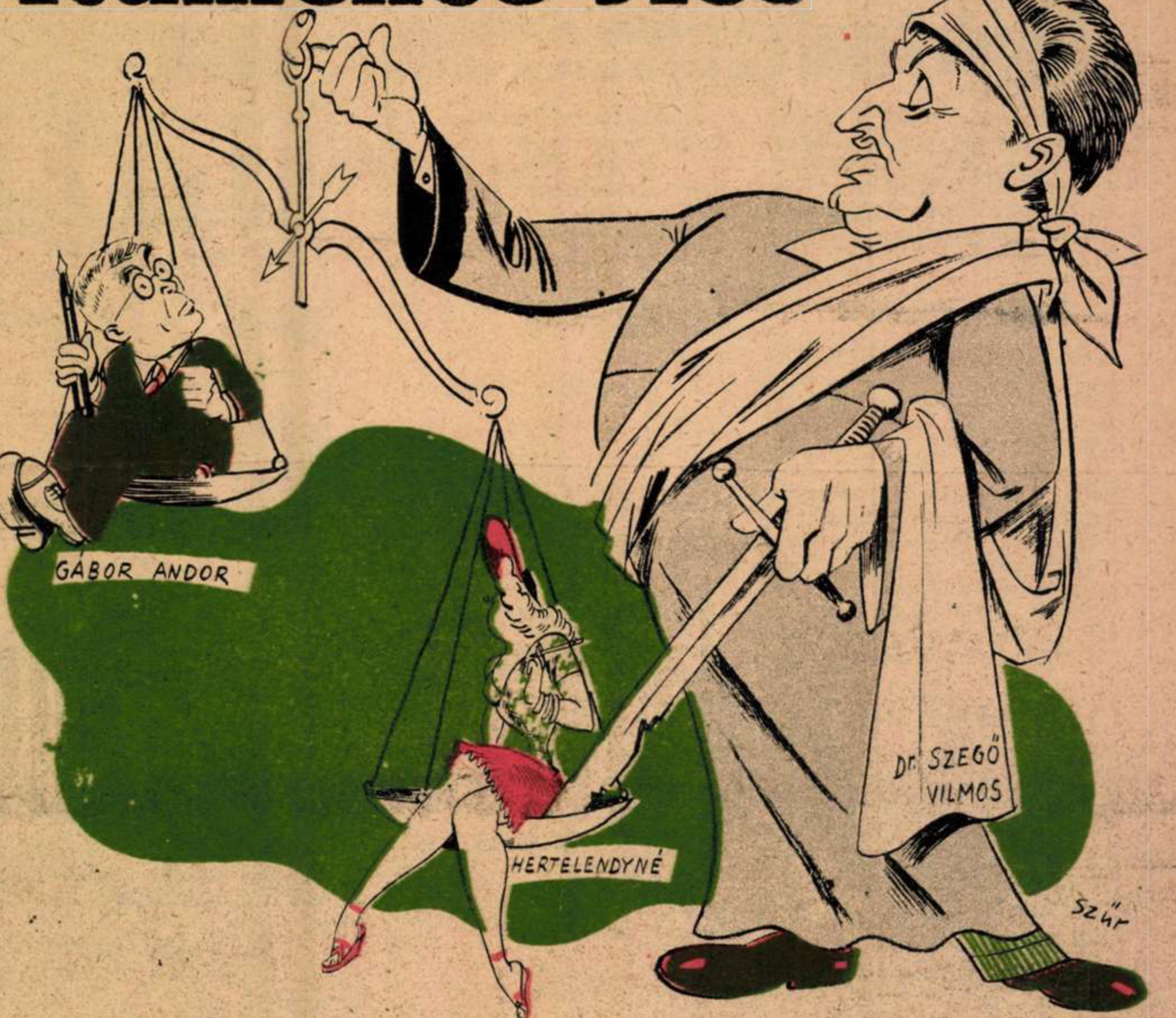

A *Szabadság* ráment Szegő népfőügyész helyettesre, aminek következtében Szegő népfőügyész helyettes szabadságra ment.

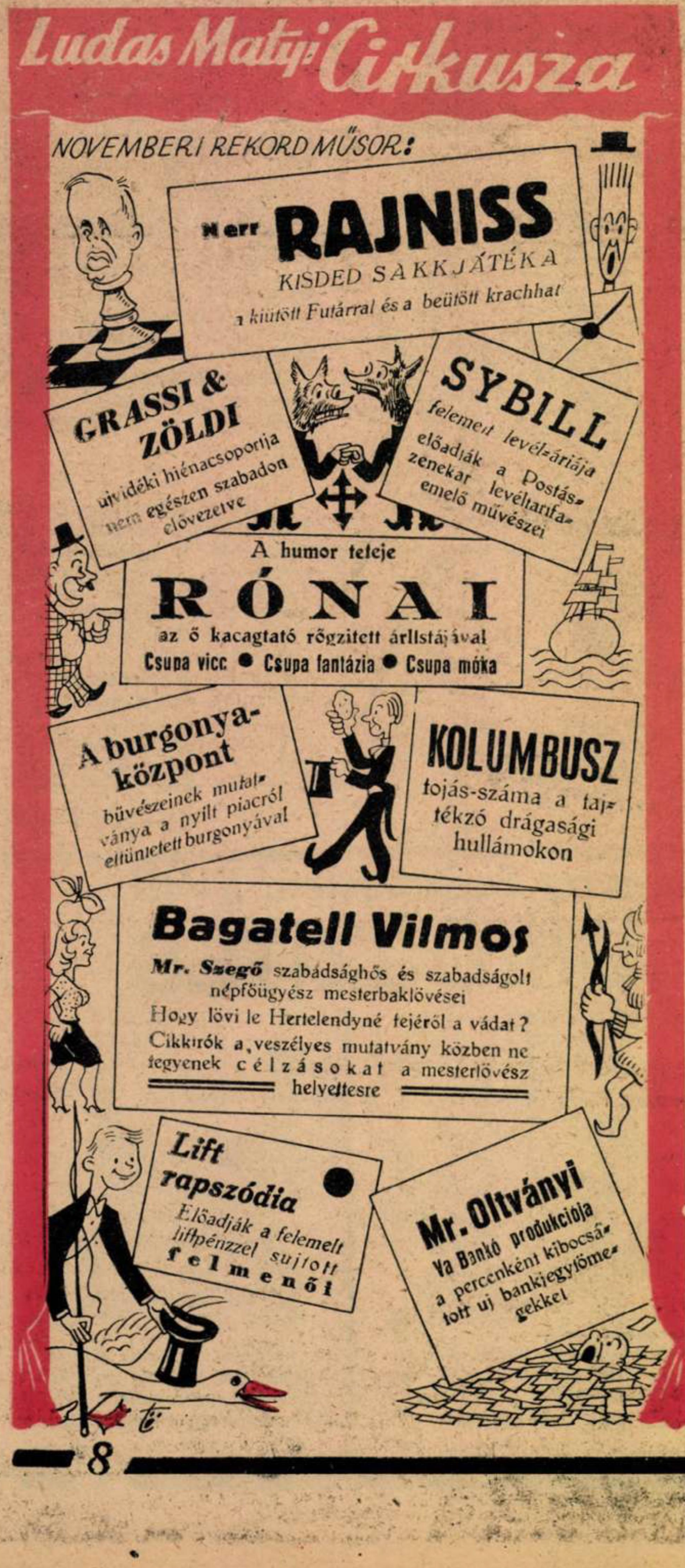

Ludas Matyi Cirkusza

NOVEMBERI REKORD MŰSOR:

Herr **RAJNISS**
KISDED SAKKJÁTÉKA
a kiütött Futárral és a beütött krachhal

GRASSI & ZÖLDI
ujvidéki hiénacsoportja
nem egészen szabadon
elővezetve

SYBILL
felemelt levél-áriája
előadják a Postás-zenekar levéltarifa-emelő művészei

A humor teteje
RÓNAI
az ő kacagtató rögzített árlistájával
Csupa vicc ● Csupa fantázia ● Csupa móka

A burgonya-központ
bűvészeinek mutatványa a nyilt piacról eltüntetett burgonyával

KOLUMBUSZ
tojás-száma a tajtékzó drágasági hullámokon

Bagatell Vilmos
Mr. Szegő szabadsághős és szabadságolt népfőügyész mesterbaklövései
Hogy lövi le Hertelendyné fejéről a vádat?
Cikkírók a veszélyes mutatvány közben ne tegyenek célzásokat a mesterlövész helyettesre

Lift rapszódia
Előadják a felemelt liftpénzzel sujtott felmenői

Mr. Oltványi
Va Bankó produkciója
a percenként kibocsátott uj bankjegytömegekkel

Sportember

— Sokat gyalogol ez a Kiss Ferenc.

— Hogyhogy?

— Előbb fellépett, aztán belépett, majd meglépett és most majd lelép...

Titkos!?

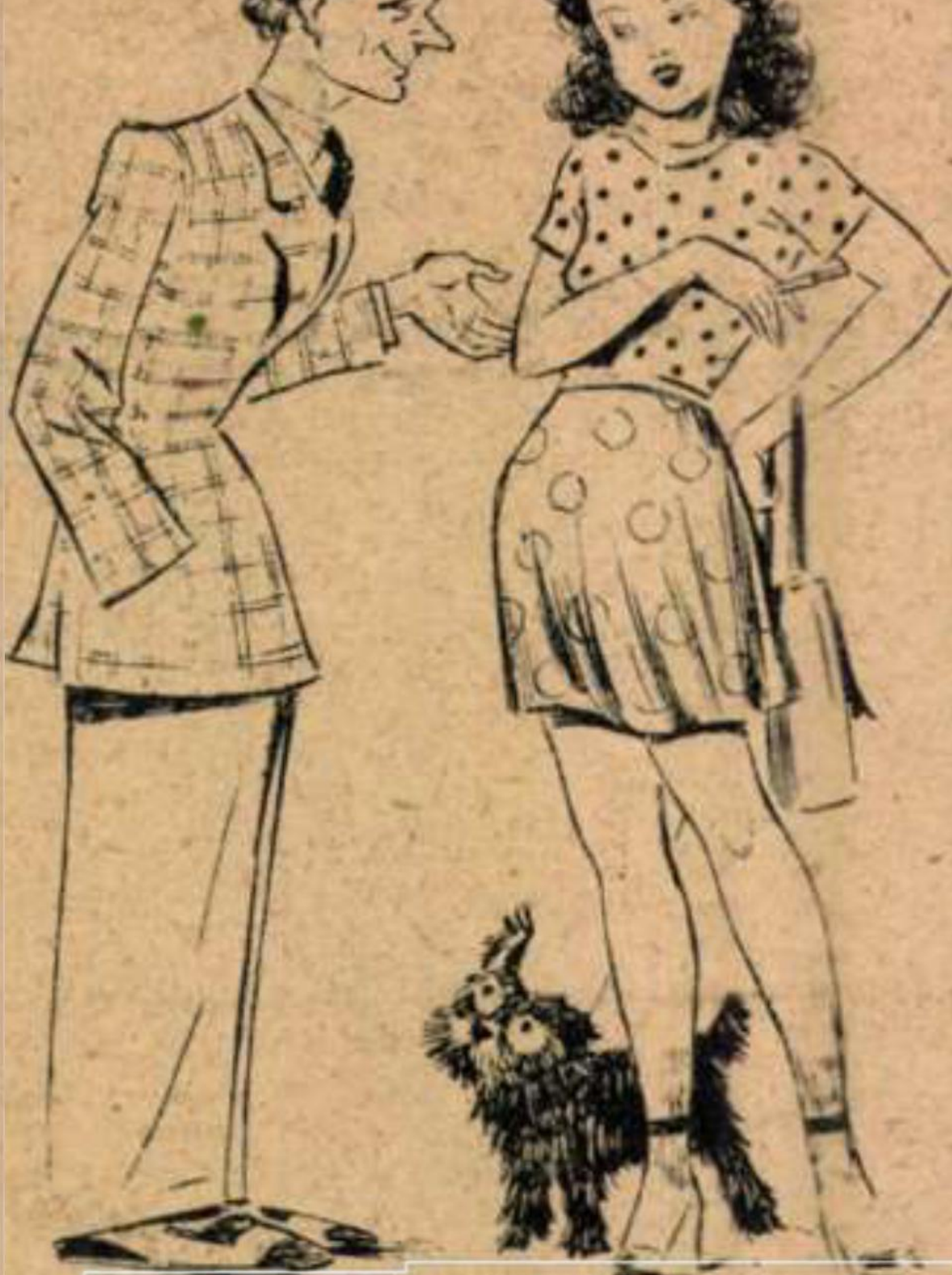

— Leszavazott Mancika?

— Le. Még alá is írtam a szavazócédulát.

— Miért?

— Nem szeretem a stika dolgokat.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Földi Iván
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gerő Sándor
Gergely Miklós
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kertész Endre
Király Dezső
Pályi Jenő
Palásti László
Pártos Jenő
Sándor Károly
Siwoti Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szűr-Szabó József
Tabi László
Török János
Vasi

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Az üzletek új zárórája

Kijött az új zárórarendelet. Az intézkedést

nagy megnyugvással

fogadták kereskedők és vásárlók egyaránt bár

hiányosnak

találják. A rendelet ugyanis közli, hogy

hány órától

lehet vásárolni az üzletekben, azt is, hogy

meddig,

azt azonban nem közli, hogy

mit.

Afölött is érthetetlen felületességgel siklik el a rendelet, hogy

miből.

A kereskedőtársadalom véleménye szerint egyébként a zárórát

még korábbra

lehetett volna tenni.

— Nekem már izomlázam van az állandó emeléstől — jelentette ki Magasári Mátyás fűszeres.

Mi is emberek vagyunk,

nekünk is pihennünk kell

A fogyasztókat főként a

hentesüzletek

zárórája szomorította el.

A hentesáruk kedvelőin valóságos kétségbeesés lett urrá a rendelet elolvastára. Egyikük a következőkben adott hangot e réteg elkeseredésének:

— Hol

a fészkes csudában veszünk most majd 5 óra után füstölt kolbászt, a

karajról

nem is beszélve?!...

SZŐRMEBUNDA
VÉTEL-ELADÁS ÁTSZABÁSOK **GASZTONYI** szűcsmesternél, RÁKÓCZI-ÚT 82

Korszakalkotó javaslat...

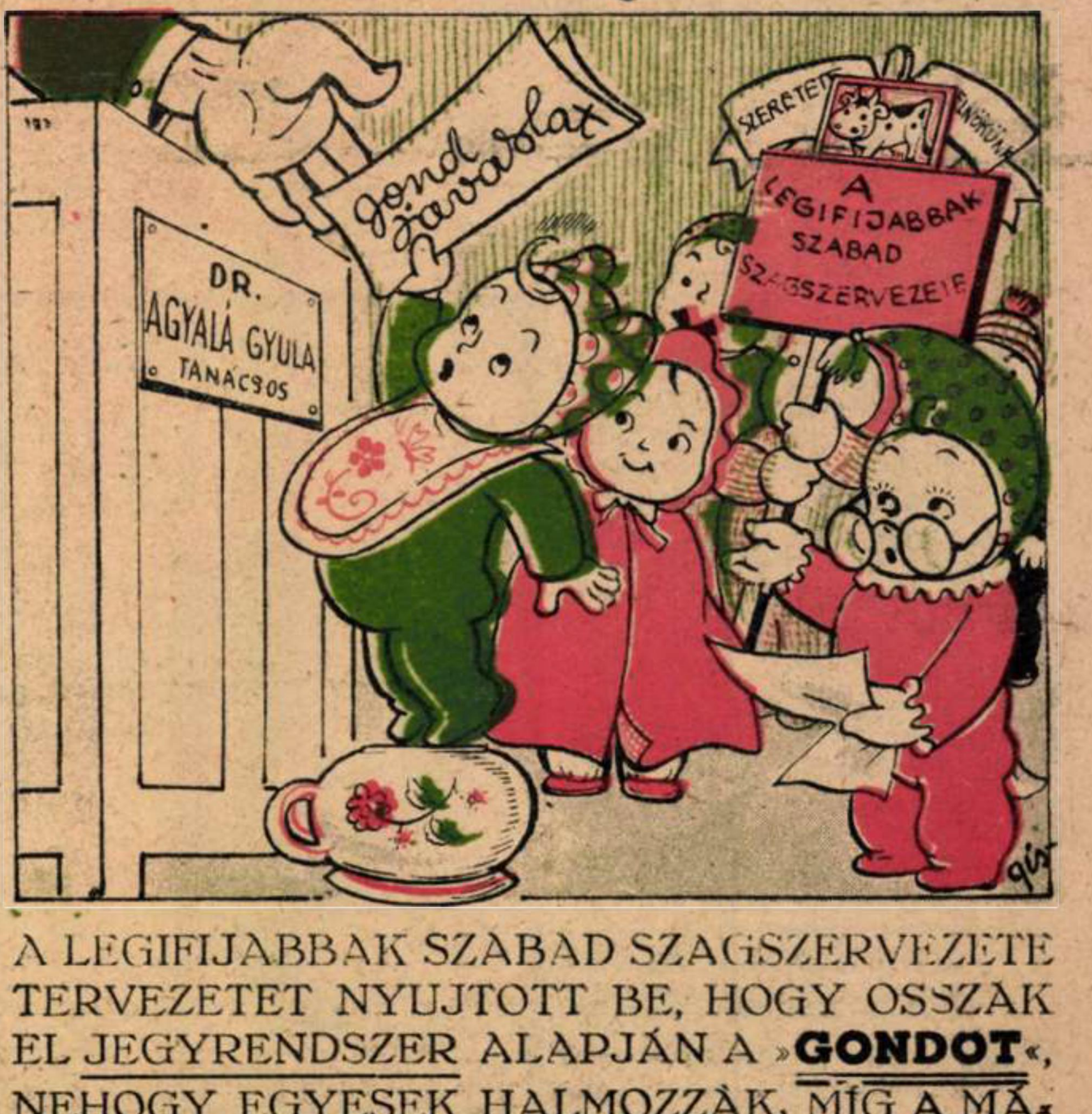
gond javaslat
DR. AGYALÁ GYULA TANÁCSOS
SZERETET
A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE

A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE TERVEZETET NYUJTOTT BE, HOGY OSSZAK EL JEGYRENDSZER ALAPJÁN A »**GONDOT**«, NEHOGY EGYESEK HALMOZZÁK, MÍG A MÁSIKNAK MI SEM JUT BELŐLE.